

ELŐFIZETÉS

HELYBEN:
Egy évre 24 korona.
Egy hónapra 2 korona.

VIDÉKEN:
Egy évre 28 korona.
Egy hónapra 2 N. 40 F.

HIRDETÉSEK:
4-betűs petty sor egyszer 20 Ft.
minden következőnél 16 Ft-er.

Nyitási díj 40 Ft-er.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

Aradi és csanádi egyesült
vasutak palotájában.
TELEFON-SZÁM: 337.

KIADÓHIVATAL:

Aradi Nyomda Részvény-
Társaság.
József főherceg-ut. 22. sz.
TELEFON-SZÁM: 151.

Arad, 1906.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
STAUBER JÓZSEF.

Kedd, március 13.

Mai számunk főbb közleményei:

- Vezércikk: A városi tisztviselők és a község.**
Március 15.
Brück Gyula temetése.
Ha pldördül az első ágyú . . .
Az ó-temető parkirásán.
A román király lemondása.
Katastrófa a Dunán.
Szerelme és nádbot.
Szerkesztés halott.
A gyermekkórház ügye.
Az új Zeysig.
A mesék áldozata.
Böjti prédikációk.
Nijem az uniformis!
A jubilaria Kölesy-egyesület.
Ha a cukorlírer berug.
Klotild főhercegnő üziel.
Egy urileány tragédiája.
A fekete híd kigyuladt.
Tárca: Nevem Weisz. Irta: Berezik Árpád.
Csarnok: A kis báróné kalandja.
Irta: Tormay Cécile.

A városi tisztviselők és a község.

Arad, március 13.

A szerdaiközgyűlés tárgysorozatában kétségtelenül egyik legfontosabb pont a hivatalos órák régi beosztásának visszaállítása. A város községe nem viselheti el tovább azokat a kényelmetlenségeket, melyeket a délutáni munkaszünet okozott neki. Kilencven bizottsági tag aláírásával kerül az indítvány a törvényhatóság elé, jeles bizonyosságául annak, hogy a régi

rend helyreállítása a község minden rétegében égető közszükséglet képez. S a mikor ilyen nagy mérvben nyilatkozik meg a közérdek óhaja: nem hisszük, hogy egyetlen egy ember is találkoznék, aki kicsinyes érdektől vezetve, népszerűségének felszínén maradása miatt, a város polgárságának kívánsága ellen foglalna állást.

A mikor rövid egy pár hónappal ezelőtt a hivatalos órák időrendjének kérdése napirendre került, mi voltunk azok, akik méltányolva és felfogva a közérdek parancsszavát — fájó szívvel bár — a tisztviselők óhaja ellen foglaltunk állást. Akkoron teljes tárgyilagossággal egész halmazát hordottuk össze azon érveknek, melyek ma egytől-egyig igaznak bizonyultak s melyek önkéntelen következetességgel vitték a községet arra, hogy a régi rend visszaállítását követelje.

A mostani órabeosztás egyenesen a község és a közérdek kárára megy. Az iparosnak, az ügyvédnek, a kereskedőnek az orvosnak s minden más foglalkozással bíró egyének a délelőtti órák képezik fő munkaidejét. Délelőtt bonyolódik le a forgalomnak legtekintélyesebb része, ekkor mindenki el van foglalva saját ügyeivel s ha történetesen a torony alatt volna valami sürgős dolga: kénytelen tevékenységét abban hagyni, mert hát az általa fizetett s érdekeinek szolgálatára rendelt tisztviselőknél délután időt kell engedni arra, hogy füstös kávéházakban s egyéb helye-

ken kipihenhessék a nap fátalmait. Ez így nem mehetett tovább. Hiszen talán mégis csak a tisztviselők vannak a községért s amikor mi busásan megfizetjük munkájuknak árát, akkor megköveteljük, hogy egész odaadással szolgálják érdekeinket. Amikor fizetésfölemelésről van szó: akkor a polgárság nem fukarkodik anyagi javak nyújtásában annyira, mint a mennyire a tisztviselők most ragaszkodtak a meg nem felelő munkabeosztás új rendjéhez.

A község érdeke ez alkalommal összeütközésbe jutott a tisztviselők kívánmaival. Magunk részéről az első perctől kezdve a polgárság érdekeinek voltunk szószólói, mert láttuk azt, hogy az új órabeosztás a községet fel akarja áldozni a tisztviselőkért, akik egész existenciájukat a polgárságnak köszönhetik s akik jogos követelése előtt — bármily óriási áldozatokba került is — a polgárság mindig meghajlott.

Tette ezt abban a tudatban, hogy a tisztviselők méltányolni fogják fokozottabb munkájukban és ernyedetlen tevékenységükben ezt az áldozatkészséget. S íme ma a munkaadóval szemben, kényelmük megóvása érdekében, csodálatos rövidlátással nem képesek felfogni azt, hogy hatvanezer ember egész tevékenységét, életrendjét nem lehet felforgatni azért, hogy egy pár tisztviselő délutánonként kellemesen szórakozhassék.

Zászlót bontottunk mindannyiszor, ami-

Nevem Weisz.

(Magánjelenet.)

Irta: Berezik Árpád.

(Kézirat gyanánt: Az előadási jog a Magyar Színpad Szervezők ügynöksége útján szerzhető meg.)

Személy:

Weisz Mór, tőzsdéügynök.

(A dobogóhoz közel fekvő ajtón betolakodik — hátrafelé beszél.) Már engedsimet kívánok, engem ne tartóztasson föl senki, mert én itt vendég vagyok, itt a meghívó (mutatja) Nagyságos Weisz Mór urnak, helyben. — Ez pedig én vagyok — személyesen. Hivatkozom a jelenlévőkre (a községre mutat), akiknek már volt hozzám szerencséjük. — (Fölkép a dobogóra.) Bocsánatot kérek, hogy megzavartam az estéjüket, de itt künn nem akartak bebocsátani; kételkedtek benne, hogy én vagyok a Weisz, pedig háromszor is hangoztattam előtte, hogy a névem Weisz.

Weisz . . . a kenderesi Kenderessy Lipót rokona! . . . Aki a télen lett udvari tanácsos . . . az ipar és kereskedelem fejlesztése körül érdemelt . . . Meg is érdemelte, mert ropant érdemel voltak a Leopoldnak! Husz év előtt nem volt egy krajcárja sem, tőlem kért kölcsön egy forintot, hogy magának téli kabátot vehessen és ma egy kerek milliója van . . . és két év múlva lesz két kerek milliója . . . és tíz év múlva lesz öt négyzetes milliója . . . Hát ez nem érdem? . . . ezt nem

kell megjutalmazni? . . . Ha ezért se lehet az emberi udvari tanácsos, hát miért lehet?

No hát ennek a kenderesi Kenderessy Lipótnak vagyok én a rokona . . . a Leopoldnak, akire én büszke vagyok . . . De ő nem büszke rám . . . esőpettem sem . . . ámbár rokona vagyok . . . de csak szegény rokon . . . aki inkább sikámatlan vagyok . . . és nem festek jól a szalonban . . .

Te Mór — mondta a minap a Leopold — te nem vagy zsurlak . . .

Mi? Hogy én nem vagyok zsurlak?

Szeretne is lerázni . . . de nem hagyom magamat . . . Ahol én egyszer megfészkelem magamat, ott gyökeret verem. Akárhol vagyok is. Most is itt ebben a fényes társaságban . . . a hová engem nem akartak bebocsátani . . . De én mégis bejöttem . . . ki nem dobhat senki . . . a Kenderessy Lipót kuzénját . . . mert mi kuzénok vagyunk . . . én meg ő . . . De még milyen kuzénok . . . első izigleni kuzénok . . . Az ő anyja, meg az én apám édes testvérek voltak . . . Ott születtek a Szerencseny-csiban . . . Az édesanyám még mindig ott lakik . . . a Leopold azonban már az Andrassy-uton . . . ámbár lakhatnék a Leopoldvárosban is . . . mert ott is van háza . . . O, a Leopold . . . a Leopold! . . .

Pfü! be meleg van és milyen fáradt vagyok . . . pardon, hogy leülök. (A dobogón lévő karosszékre veti magát) Ugy sincs most műsor darab — hát leülök, mert amint látom, az összes többi ülőhely el van foglalva . . .

Ugy fölzgattam magamat, mert nem akartak beereszteni . . . de azért igen jól érzem magamat . . . Mert mindig eszemben van, hogy tán még én is leszek gazdag ember . . . Csak egy szerencsés spekuláció . . . valami jó papirban . . . és lesz házam az Andrassy-uton és fogok lakni az első emeleten és fognak engem hívni méltóságos urnak . . . Mert az lesz . . . Mihelyt pénzem lesz, veszek magamnak egy palotát és egy udvari tanácsos-ságot.

Minap már az is voltam álmomban . . .

Este ittam csőmpöt . . . tetszik tudni, zsentrizsur nyelven így híjják a sampeszt . . . ittam . . . sokat ittam . . . a Leopold dinéjén . . . aztán azt álmodtam, hogy nyertem az osztály-sorsjátékon hat milliót . . . Rögtön beledobtam magamat egy automobilba és fölrepültem a budai várba, a miniszterelnök ő excellenciájához és így szóltam hozzá: Nevem Weisz . . .

A kegyelmes ur el volt ragadtatva: „Ahhoz a híres Weiszhoz van szerencsém, aki hat milliót nyert?”

„Az vagyok”, feleltem önérzetesen . . . És ő azonnal alám toltta saját karosszékét . . . Es megkínált egy finom . . . nagyon finom Upmannal. Aztán rágyújtottunk és ő excellenciája saját gyújtójával kínált meg. „Excellenciád igen kegyes”, szóltam én leereszkedőleg. „Mindenkivel kegyesek, akinek pénze van!” felelt ő barátságosan. „Értem, értem! mert a kormány meg van szorulva pénz dolgában”, volt az én válaszom . . . „Mindig, kedves barátom

kor a tisztviselők méltányos és igazságos érdekéről volt szó, de pirulnunk kellene, ha olyan igaztalan és a közérdek ellen való követelések mellett szállnánk sikra, melyek a város polgárságának ezerte nagyobb kárt és sérelmet okoznak, mint a mennyi kényelmet és előnyt a tisztviselőknek biztosítanak.

Az igazságnak győznie kell s ha a multban ez sántikált is, most minden kétséget kizárólag diadalra fog jutni, mert így kívánja nemcsak a közérdek, de a méltányosság is.

Március 15.

(A város és a polgárság ünnepe.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, március 12

Március 15-ikének ünnepére nagy készülődés folyik városszerte. Ugy a város polgársága, mint az egyes testületek megülik a jelentőségteljes évfordulót. Az egyes ünnepek a következők:

(A városnál.)

A nemzeti ünnepélyeket rendező bizottság a következő meghívót bocsájtotta ki:

Arad polgársága hazánk és szabadságunk iránt érzett, soha el nem muló szeretetével ünnepel meg 1848. március 15 ének évfordulóját.

Ötvennyolc év lefolyása alatt talán soha sem volt nagyobb szükségünk március Idusának jelentőségét a lelkekben életre kelteni, megerősíteni, mint a jelen időkben.

Hogy legdrágább kincsünk: szabadságunk iránt érzett szeretetünknek külsőképen is kifejezést adjunk, folyó évi március hó 15-én délelőtt 10 órakor a városháza dísztermében hazafias ünnepélyt rendezünk, melyre Aradváros és Aradmegye összes tisztviselőit, az iskolák tanárait, tanítóit és a tanuló ifjúságot; minden testület és egyesület tagjait és a n. é. közönséget tisztelettel meghívjuk.

A nemzeti ünnepélyeket rendező bizottság nevében

Kovács Vince,
elnök.

... mindig ... volt meg az ő válasza ... „Politikai célokra, pártcélokra, ugy-e?” Ő elnevette magát: Mi jut eszébe? Politikára egy fityinget se költünk. Az elveinkbe ütközik. A mit mi összejótékonykodunk, azt mindig nemzeti, hazafias és tudományos célokra fordítjuk. Mire én eltűszentettem magamat. Aztán megfogta a kezemet és csilafinta mosolylyal simogatni kezdte: „Kellene egy szép kis királyi tanácsosság?” Királyi tanácsosság nekem! Hát minek néz engem? Manapság Budapesten ingyen se fogadnak el királyi — tanácsosságot. Meg is szeppent ő excellenciája!

„Hm! Weisz ur kevesli a királyi tanácsosságot ... se baj! Van nekünk más fajtából is... Szolgálatunk esetleg egy ujdonság, pompás nemességgel? Valami szép prédikátummal? Fehérhegyi Weisz, az nem hangzanék rosszul ...” En röviden és határozottan közbevettem: „Nem kérek belőle ... En demokrata vagyok! ... Aztán nagyon is sok már a nemes ember ...” Láttam, hogy ő excellenciáját ez kellemetlenül érintette, idegesen kezdett fészengeni, ő bizonyosra vette, hogy velem jó seftet csinálhat ... s most észrevette, hogy ha nem is vonakodom vele üzleti összeköttetésbe lépni ... az mégse mehet olyan könnyen ...

Attól félt, hogy otthagynom tulajdon faképénél ... Lefogott ... visszaült a karosszékbe: „Nono, csak ne haragudjék, kedveskedhetünk mi mindenfélével, például prima udvari tanácsosságokkal és uraságoktól meg nem vetett báróságokkal ...”

A báróságot visszautasítottam egyelőre,

Az ünnepség sorrendje.

A templomokban.

Reggel 9 órakor az összes templomokban istentisztelet lesz, a midőn a hitfelekezetek papjai szeretett hazánkra és nemzetünkre Isten áldását kérik.

Kérjük Arad közönségét, hogy az istentiszteleteken — ki-ki saját templomában — részt vegyen.

A városháza dísztermében.

A városháza nagytermében reggel 10 órakor kezdődik az ünnepély.

1. Szózat, írta Egressy Béni; Zoltay Mátyás tanár vezetése mellett énekl: az áll. tanítóképző ifjúsága.

2. „Bujdosó Rákóczi”, népballada 1711-ből, szavalja: Keszler Ede színművész.

3. „Ünnepi beszéd”, elmondja: dr. Barabás Béla.

4. „Ima a nemzetért”, írta Bartay Ede, énekl az ifjúság.

5. „Talpra magyar”, írta Petőfi, szavalja: Kivály E. n. é. IV. éves tanítójelölt.

6. „Nemzeti zászló”, énekl az ifjúság.

A tanuló ifjúság.

Az ünnepélyeket rendező bizottság megkérte az összes felsőbb iskolák igazgatóit, hogy a tanuló ifjúságot, a tanárok vezetése mellett kísérik el a városházán lefolyó ünnepélyre.

A bizottság úgy intézkedett, hogy a karzatra csakis a tanulók bocsájtatnak fel.

Kérelem.

Tisztelettel megkérjük Aradvárosnak összes polgárait: március 14-én délután és 15-én ékecsítsék fel házaikat nemzeti zászlókkal.

Arad polgárai! Március 15-én minden házon lengesse a jobb jövő reményének szellője szent jelvényünket: a háromszínű lobogót.

(Egyesületek.)

A Kossuth-asztaltársaság védnöksége alatt álló „Hazafias ifjúság” folyó évi március hó 17-én, szombaton az ipartestületi vigadó összes termeiben, az Aradon felállítandó Kossuth szobor alap javára szabadság-ünnepélyt rendez. A műsor a következő: 1. Kossuth induló, énekl az állami tanítóképző intézet énekkara. 2. Sza-

hanem az udvari tanácsosságra kijelenttem, hogy arról lehet beszélni, ha olcsón adja ...

„O csón” kiáltott föl ő excellenciája, „egy olyan gavallér ember, egy zsentimén — mint Weisz ur ... csak nem alkuszik? ...”

Aztán az ajtóra mutat, hol ez a fölírás pompázott: „Szabott ár.”

Égtem azonban nem lehetett kapacitálni: „Tudja kegyelmes ur, én nem vagyok smulzig, de balik sem vagyok ... Mondja meg az utolsó árt ...”

A kegyelmes ur megnézte a titkos árfo-lyam-könyvét s azt mondta, hogy a mostani kurzus 70.000 korona ...

Kinevettem ...

„Excellenciád be akar csapni, hiszen jól tudom, Blau barátom 60.000-ért vette, Grün barátom meg éppenséggel 55.000-ért, Gelb barátommal meg most alkuszik és már 2000 koronát engedtek ...”

„Fenyegetek maga, Weisz barátom! ... Mindenről értesülve van ... Legyen hát, nem bánom ... Méltóságossá teszem 44.400 koronáért ... De ne mondja meg senkinek ... Mert az üzletünk jó hírének ártana ...”

Elémbe tartotta kezét ...

„Egy ember, egy szó”, mondám, belecsaptam ... és ... fölébredtem.

Igy lettem én udvari tanácsos ... álmodtam ...

Még nem vagyok méltóságos ur? ... De az leszek ... mint a Leopold ... És azt mondom, amit ő mondott: vagy mint udvari tanácsos halok meg, vagy sehogy se ...

Ez olyan bizonyos, mint hogy nevem Weisz!

badság napjára, írta Vég István, előadja Hunyady József, az aradi Nemzeti Színház tagja. 3. Ünnepi beszéd, tartja Nagy Sándor dr., volt országgyűlési képviselő. 4. Képek a szabadságharc történetéből, rendezte Vég István festő. A prologót szavalja H. Körösy Juci, az aradi Nemzeti színház tagja. I. kép „Talpra magyar.” II. kép Kossuth Cségléden. III. kép Toborzás. IV. kép A piskü csata. V. kép Apotheozis. 5. Ének, előadja az aradi tanítóképző intézet énekkara. Az estély kezdete pontban 8 órakor. — A műsoros estélyt tánc követi. Jegyek előre válthatók: Ifj. Klein Móránál, Hoffmann Antalnál, Masztig Pálnál, Rosenblüh H. és társánál és Nádler Lajosnál.

Az aradi iparos ifjak önképző egyesülete kedden este 8 órakor rendes gyűlést tart, melynek tárgya március tizenötödikének megünneplése és a vértanúk szobrának megkoszorúzása.

Brück Gyula temetése.

(Az utolsó út.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, március 12.

Rendkívül nagyszámu, díszes gyászközönség részvételével tegnap délután helyezték el örök nyugalomra Brück Gyula dr.-t, a hirtelen elhunyt aradvárosi kerületi orvost. A felsőtemetői halottas ház előtti téren Aradváros minden társadalmi rétege megjelent, hogy gyász és részvéte jelül utolsó útjára kísérje az általános szeretetnek és tiszteletnek örvendett orvost. Testületileg jelentek meg a temetésen Aradváros tisztikara Institoris Kálmán polgármester, a megyei tisztikar Dálnoki Nagy Lajos dr. alispán vezetésével, az orvosszövetség valamennyi aradi tagja Vas Sándor dr. vezetésével, az aradi Nemzeti Színház tagjai Szendrey Mihály igazgatóval.

A Csák Cirják dr. rendfőnök által végzett egyházi szertartás után, az elhunytnek kartársai nevében Prohászka László dr. kerületi orvos az alábbi megható gyászbeszéddel bucsuztatta Brück Gyulát:

„Itt állunk ismét az elmulás nagy misztériuma előtt. Kinterhes érzés fogja el a keblünket, mint omlik össze a halálnak egyetlen intésére az erkölcsi világrend logikája. A tehetetlen vergődésbe beléromeg a lelkünk, midőn a kitudhatatlan végzettől számon kérjük a legjobb emberek egyikét, a mi szeretett kartársunkat.

Könyhullató panaszszal jött el ravatalodhoz az aradi Orvosszövetség. Hiszen korán megnyitott sírod könyvet és panaszt sajtolt még a férfiszívből is. Nagy fájdalmat okoztál nekünk, kedves jó kartársunk, mint eddig még sohasem. Most először bántottad meg a szíveket, melyeknek mindig csak felvidítására és öröme voltál. Fájdalmunk annál nagyobb, mert az enyészet sötét felhője, mely mindnyájunk felett ott borong, váratlanul, munkás életednek déldejein bocsátotta le reád korai villámit. Pedig még oly sok munka várt reád s te erős karoddal oly jól tudtál dolgozni.

Elárvult a te forrón szeretett családod, mely a legjobb édesapát veszítette benned. Elárvultak a te betegeid, akiknek szenvedéseit nemcsak tudásoddal, hanem érző szíved melegével is enyhítetted. — Pedig az életben oly sok a szenvedés s oly nagy a szerencsétlenség. S te, a te nagy szíveddel, oly gyöngéden tudtál szeretni. Aradváros közönsége ma nemcsak egy ügybuzgó tisztviselővel, hanem egy igazi emberbaráttal lett szegényebb. Mert azok közé tartoztál, akik az emberi hivatást eszményi oldaláról fogják föl s akik előtt a kötelességteljesítés nem érdem, hanem lelki szükséglet. Mindig a szíveden viselted a város közegészségügyét s ha e téren vitás kérdések merültek fel, meggyőződésed mellett férfiasan szálltál sikra, az igazság hirdetésének nemes bátorságával.

Egyéniséged varázsa, a te ismert bohómfiád lebilincselte mindenkit, s mi a te humo-

rod klapadhatatlan forrásához szoktunk járulni, hogy felüldítsük az életharcba belefáradt lelkünket. Aranykedélyed maga volt az élet bujának és örömeinek egymásba olvadt harmóniája, mely mögött szerényen huzódott meg az emberszeretet eszményelér: lelkésedni és aldozni tudó altruizmusod.

Ime a halál sötét színeiben csak annál jobban tündöklök előttünk a te igaz emberi mivoltod. Amíg élteél, az voltál, a mi mindnyájunknak a vágya, törekvése, eszményképe: egész ember voltál, ki szüntelenül tudtál küzdeni a szeretni.

Es most, midőn hulló testedet a nagy intező a föld porához szóítja vissza, mindnyájunkat lelkünk igaz rokonérzése hozott ide, utolsó bucsuszóra. Pihenj csendesen szeretett kartársunk. Álmaidat ne zavarják többé földi vonatkozások. Ki tudja, talán egy felsőbb világ lakója leszel, melyben mi csak a sejtésünkkel nézhetünk bele. De ha szellem honcából vissza tudsz érezni földi terekre, te legjobban fogod tudni, hogy téged itt mily sokan szeretnek. Szeretők szívek pedig nem felejtjenek!

Kedves, jó Gyulánk, Isten veled!

Szem nem maradt szárazon a megindító beszéd alatt, mely után a színtársulat énekkora elénekelte a *Mért oly borús* kezdetű gyászdalát; majd kocsira tették a koporsót és az ezrekre menő gyászközönség kísérete mellett a sirba helyezték.

A koporsót elborította a szebbnél-szebb koszorúk egész tömege. A szalagok ilyen felrásokot viseltek:

Felejtethetlen férj és édesatyának — Ilona, Pistike, Gyula. A legjobb barátoknak — Pepus és Gyula. Szeretete jeléül — Czeiler-család. Szeretett barátunknak Hungária-asztaltársaság. Felejtethetlen sógorának — Terka és Náci. Felejtethetlen sógorának — Géza és Margit. A legszeretőbb sógorának — Gizike és Zoltán. Felejtethetlen sógorának — Mariska és Kálmán. Kegyelete jeléül — Horváth család. Koszorút tettek a ravatalra: Aradvárosi tiszikara, Arad vármegyei tiszikara, az Orvos szövetség és Orvos egyesület, Szendrey Mihály és színtársulata, a Gonda család és még igen sokan mások.

Az ótemető parkirozása.

(Az elmaradt átalakítások.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától —

Arad, március 12

Arad város tanácsa a parkirozás ügyében tudvalevőleg érintkezésbe lépett Hein Antal budapesti kertészszel, aki tervezetet dolgozott ki és azt be is mutatta a parkbizottság előtt. A parkbizottság akkor egyhangulag kimondta, hogy csupán az ótemetőben kiüresített sírok kiegyenlítésének munkáját kell egyelőre elvégezni, egyúttal felszólította Heint, hogy nyújtsa be az első sorban rendezendő ótemető parkirozásának költségét. A múlt havi közgyűlés is ilyen értelmében döntött, mire Hein Antal elkészítette a költségvetést, amelyet ma mutattak be a temető- és parkbizottság ülésén.

Virágh Lajos városi főmérnök előadta, hogy a park rendezését három részre osztják, első sorban a régi temető, utána az új liget és végül a régi liget parkirozási munkálataira. Hein Antal műkertész az ótemető parkirozási költségét, beleértve a földmunkákat, vagyis az utak földmunkáit, továbbá cserjékkel és fákkal való beültetését 16.087 koronában állapította meg. Makadam utak építése 11.100 koronát és az utaknak kavicsos való betöltése 900 koronát tesz ki. A tizenhárom katasztrális holdnyi ótemető parkirozása tehát több mint 28.000 koronára rug.

Salacz Gyula szerint nem időszerte a parkirozás kérdése. Amíg az általános megyei viszonyok nem javulnak, addig félre kell tenni ezt a tervet.

Sarlot Domokos főkapitány indítványozta, hogy utasítsassék a mérnöki hivatal a kitűzési

munkálatok elvégzésére. Magát a parkirozást azután részletekben lehetne elvégezni.

Mülek Lajos dr. szintén ellenezte a parkirozási tervet, amely nagy terheket róna a városra és négy öt százalékos községi pótdadó kivételével vonná maga után. Nem tartja célszerűnek a parkirozásnak részletekben való keresztülvitelét. Ez szerinte mindenféle kertészeti elvvel ellenkezik.

Mülek után Varjassy Árpád szólt fel. Kifejtette, hogy a kitűzési munkálatokban nem volna köszönet, mert azoknak rövid időn belül nyomuk se maradna. A parkirozás végrehajtását jelenleg nem tartja helyesnek. Ehhez nagyobb összegre van szüksége a városnak. Ennek az összegnek megszerzésére a következő indítványt tette: A parkirozás céljaira ez évben kiutaltványozott 3000 koronát hat évig gyümölcsöztesse a város. Ehhez az összeghez csatolandó az *Aufricht* Miksa fakereskedő által, az általa bérelt területért fizetendő összeg is, ami évenként 800 koronát tesz. Végül bérbe kell adni a 13 katasztrális holdnyi területet, amely után a bérlők hat év alatt minimális 8000 koronát fizetnének. Ilyképen elő lehetne teremteni a parkirozáshoz szükséges összeget.

Institóris Kálmán polgármester szerint a parkirozás költségeit egy 25 évre felveendő kölcsön útján kellene beszerezni. Varjassy Árpád kifogásolta a polgármester tervét, mert ilyképen a város a kölcsönkapott összeg kettőszeresét lenne kénytelen megfizetni. A parkot ezenkívül fenn is kell tartani, ami több mint 3000 koronába kerülne.

A beültetendő faanyag is nagy összeget emésztene meg, miért is azt ajánlotta Varjassy, hogy ültessen be a város egy katasztrális holdat, amelyből a beültetendő anyag kikerülhetne.

Mülek Lajos dr. csatlakozott Varjassy indítványához, ugyancsak Sarlot Domokos főkapitány is. Majd Avarfy Géza hosszabb felszólalásban pártolta Varjassynak az egy katasztrális hold beültetéséről szóló tervét.

Több hozzászólás után Institóris Kálmán kimondta a bizottság határozatát, amely szerint Varjassy Árpád indítványait *elfogadták* és egyben utasították a városi kertészt, hogy a parkbizottság által meghatározott magokkal ültesse be és magoncokkal vesse be az egy katasztrális holdnyi területet.

Az ülésen a következő bizottsági tagok vettek részt: Varjassy Lajos h. polgármester, Dományi József, Nagy Kálmán, Kadas Kálmán, Varjassy Árpád, Gutzjahr Mihály, Virágh Lajos, Sarlot Domokos, Posgay Lajos, Salacz Gyula, Mülek Lajos dr. és Avarfy Géza

A román király lemondása.

(Diplomaták állérje.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, március 12

A romániai közvéleményt mostanság nagy izgalomban tartja két esemény, melyek közül az egyik az egész ország sorsára nagy befolyással bír. *Károly* román király ugyanis, — amint azt igen komoly forrásból jelentik, — lemondani készül. Ez a fontosabbik esemény, amely mellett azonban a másik is súlyos belpolitikai változásokkal járhat.

Bukarestből jelentik: Az egész városban nagy izgatottsággal tárgyalják azt a hírt, hogy *Károly* román király lemondani szándékozik. A király állítólag kijelentette *Kantakuzino* román miniszterelnöknek, hogy folytonos betegeskedése képtelenné teszi őt az ország további kormányzására és hogy öreg korára és gyöngye testi erejére

való tekintettel *kénytelen a trónról lemondani*. Ma az összes bukaresti lapok erről vezércikkeznek és a lemondás következményeit vitatják.

Ezen esemény mellett az egész román közvélemény nagy felháborodással tárgyalja azokat az eseményeket, amelyek *Ghika* herceg bécsi román követ lemondását megelőzték. Az ügy meglehetősen kellemetlen *Lahovary* külügyminiszternek, mert rendkívül különös világításban tünteti föl a román diplomáciai viszonyokat és igyekeztek is a dolgot lehetőleg eltitkolni, azonban ntóvégre is a dolog kipattant. Néhány héttel ezelőtt ugyanis a román külügyminiszter körlevelet intézett Románia valamennyi külföldi megbízottjához és a követségi hivatalos helyiségek bérleti szerződéseinek megkötésénél követendő eljárást adta a külföldi román diplomácia tudtára. A körlevél címe: *Parancs* (Orde) volt és ezekkel a szavakkal kezdődött: *Alulírott megparancsolom Románia minden külföldi képviselőjének* . . . A körlevelet *Lahovary* külügyminiszter írta alá.

A bécsi követ a levél hangját magára nézve *sértődnek tartotta* és egy francia nyelvű levelet intézett a külügyminiszterhez, amelyben figyelmezteti, hogy a külügyminisztérium nem kaszárnya, a *román diplomaták pedig nem parasztabakók*. Ha *Lahovary* parancsolni akar, akkor *menjen vissza a kaszárnnyába*, a honnan akkor került ki, mikor a miniszteri székbe beleült. Ezzel a levéllel egyidejűleg *Ghika* herceg elküldte a lemondását is *Károly* királynak, aki a lemondást *Lahovary* tanácsára mindjárt elfogadta.

Ha eldördül az első ágyú . . .

(Az amerikai magyarok készülődése.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, március 12

Amerikába vándorolt honfitársainknak valami furcsa véleményük lehet az itthon történi dolgokról. Azt hiszik, hogy Magyarország forradalom küszöbén áll és nagyban készülődnek, hogy hazajöjjenek, ha „eldördül az első ágyú”. Bizony, nagyon sokáig kell szegényeknek várakozniuk addig. Nálunk fordított divat járja: *Zichy* gróf például elvonult Afrikába, mert hátha hátha mégis eldördül az első ágyú. Pedig ő tudja a legjobban, hogy nem dördül el.

Az amerikai magyar lapok csak úgy ontják a tüzet. A rengeteg hasábokon jóformán egyébről sincsen szó, mint a mi válságunkról s minden betűjük izgatás a harcra. A hangra jellemző a Clevelandban megjelenő *Szabadság*, amely ma érkezett számában például ezeket írja:

A *toborzás* folyik mindenfelé olyan fellobbanással, hogy szinte alig lehet a tüzes legényeket visszatartani. Nem mondtunk sokat, hamarjában 30—40.000 emberből álló sereglet lehetne utnak indítani, mihelyt Magyarországon eldördült az első ágyú.

Oncida városban a magyar munkások elhatározták, hogy fejenként 5 dollárt adnak a függetlenségi küzdelem céljaira s ezenkívül mindaddig, míg „haza nem kell menni a szabadság védelmére” minden hónapban egy dollárt adnak a nemzeti célra. A *Szabadság* szerint az amerikai magyarok közt ez a nótá járja:

Most nyílik a fehér róza bimbója,
Ki van tűzre édes hazám zászlója,
Sok száz legény felelküszik reája,
Harcra kész, hogy szabad legyen hazája!

Hengelmüller washingtoni nagykövet mindent elkövet, hogy az amerikai sajtót leszerelje. Így legutóbb Newyorkban hosszas tárgyalása volt az összes lapokkal, amelynek következtében most már egész csomó ellenséges nyilatkozat látott ott napvilágra. A *New York Sun* és a *New York Times* nagyban pocskondiázzák a nemzeti küzdelmet, mely szerintük tiszta igazságtalanság, mert Ferenc József király a nemzetért küzd, a magyar országgyűlés pedig az ellen. A *New York Tribune* a küzdelmet antidinasztikus forrongásnak nevezi. A *New York World* viszont kemény és idehaza reprodukálhatatlan támadásokat intéz az uralkodó ellen. A *Pittsburg Dispatch* és a *Leader* szintén ilyen álláspontra helyezkedik.

Végzetül ideírjuk — humoros pointe gyanánt — az *Amerikai Napilap* cikkének záró passzusát:

Mind azt kérdezzük tőünk a derék amerikai magyar fiúk, hogy mikor kezdődik a toborzás? Mert ők már menni szeretnének, hogy harcra keljenek a cudar osztrákokkal. Csak a hadifelszerelés aggasztja a vitéz gyerekeket. Hogyan jutnak fegyverhez? Honnan szereznek golyót? Ej ne, pajtasok, ezen nem érdemes a fejet törni. Nem kell oda sem fegyver, sem golyó. Olyan gyáva fajzat az osztrák, hogy a nótáitól is a pokol fenekére szalad ijedtében. A Rákóczi induló, a Kossuth-nóta, meg az, hogy Börödből csinálók dudát! úgy megrémít a sógort, hogy menten kifut a világból!

Szerelem és nádbot.

(Elsőként történt vérdíj.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesítése. —

Arad, március 12.

A modern élet perverzítésével közölt szinte nap nap után verődnek fel olyanok, amelyek hallatára szinte elképped az ember. A fagelánsok és a szádisták borzalmaira emlékeztető esetek mostanság ismét gyakran kerülnek felszínre a társadalom, amely oly szívesen tölti be az erkölcsbíró szerepét, ezek előtt az undorító dolgok előtt behunyja a szemét.

Csak a minap járta be a sajtót a berlini hajfonatvágó érdekes esete és tegnap Budapesten is zárt ajtók mögött tárgyalt a büntető bíróság egy pört, amelynek előidézője egy szerencsétlen hajlamu fiatalember volt. Erről tudósítónk a következőket jelenti: A szerencsétlen fiatalember azonban nem hajfonatokat vágott, hanem egy „széke Etel” néven, a Belvárosban közismert szép demimondot nádbottal addig szanyargatott, míg nem a leány testéből friss vér szökkent.

Ezt a módszert a fiatalember, aki a főváros leggazdagabb gavallérjainak egyike, igen jól honorálta. Négy-ötzöri látogatásért ezer koronán felül fizetett. És ebből támadt a pör. Ezt a honoráriumot megőrzés céljából a leány átadta B. háziurnak, akinek a házában lakott és aki nagyhamar ellőversenyezte ezt a pénzt. Mikor visszafizetésre került a sor, letagadta, hogy egyáltalában kapott volna egy fillért is a leánytól.

Széke Etel törvény elé vitte az ügyet, de a vádlott felesége, férje megbüntetésének tudatában 2000 koronát ajánlott fel, hogy a jogát kereső nőt megpuhítsa. Kérte, hogy vonja vissza panaszát, amit ez meg is tett volna, de időközben lett férje nem tágitott és csak bíról ellentétet akart. A tárgyalás során minden kétséget kizáró módon bizonyult, hogy B.-nek a leány tényleg átadta a kinzásokkal keresett pénzt. A bíróság három havi börtönt mért a sikkasztó háziurnra és az ítélet indokolásában nyomatékosan hangsúlyozta, hogy a büntetés kiszabásánál

tekintetbe kellett venni azt a súlyosbító körülményt, hogy a háziur ilyen úton szerzett pénzt sikkasztott el.

Az ügy kezdeményezőjének dolga más változatban nemsokára megint foglalkoztatni fogja a közvéleményt.

Véres jelenet — a gyoroki vásáron.

(Megtámadott csendőrvezető.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, március 12.

A gyoroki vásár nyüzsgő tömegének hangos zsivaját, az eladók és vásárlók tülekedését tegnap délután hirtelen megszakította egy föltökényes jelenet, melyet a vásári közönség gaudiumára egy részeg Óhelló rögtönzött.

Argyelán Manojle, ez a gyoroki Óhellónak neve, vásári szokás szerint már sorra látogatta volt a csárdákat, amikor a véletlen szembe hozta vele régi szerelmét, Halmazán Jankát. A bor meg az asszony látása most már teljesen elvették az addig csak békében dülőngő Argyelánt. Sikrázó szemekkel és fenyegető kézmozdulattal előbb kemény szemrehányásokkal illette Halmazánt, hogy miért lett hűtlen hozzá, majd főszóltotta, hogy fogadja vissza szívébe és szeresse azzal a réli, holdogító szerelmével, melyet sirja szélélég sem fog felejteni.

— Janka, — mondotta a borosfejű Óhelló, — hallgassál a szavaimra, különben nem jó vége lesz a te hűtlenségednek.

— Meguntam már a részegeskedéseket, váiaszolta Halmazán, nem kell nekem a te szerelmed.

Ezzel azután el is futott, mert Argyelán már kezdte beváltani fenyegetését és súlyos öklöccsapásokat méregetett ideájára. Halmazán e futott Pálfi József csendőrvezetőhöz, hogy védelmet keressen a brutális szerető támadása ellen. Argyelán nyomon követte és Pálfi rendreutasítására azzal válaszolt, hogy letépte a csendőrvezető zöld bojtját, majd nekiment és elakarta venni szuronyos fegyverét. Pálfi erre a szuronynyal megsejrtta Argyelán combját és a hatóság elleni erőszakot elkövető embert könnyű sérülésével bekísérte a község házára.

Ma reggel *Széke Béla* csendőrhadnagy kiszállt Gyorokra és kihallgatta Pálfit és Argyelánt, akit holnap beszállítanak az aradi ügyészség fogházába.

Katasztrófa a Dunán.

(Tíz ember a hullámsírban.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesítése. —

Arad, március 12.

Megrendítő szerencsétlenség történt ma a főváros közelében a Dunán. Budafok mellett a parton levő emberek szemelátára elsüllyedt egy ladik, mely telve volt szegény emberekkel és csakhamar tíz ember esett a hullámoknak áldozatul. A szerencsétlenek munkát keresni mentek át Csepelre, de munkát nem kapván, vissza akartak térni községükbe, Budafokra, amikor a Duna közepén a szélvihar vízzel elborította a csónakot és hullámsírba temette a szerencsétleneket.

A katasztrófáról távirati értesülés alapján az alábbi tudósítást adjuk.

A csepeli révől ma délelőtt valamivel kilenc óra után Ujcz Antal révész vezetése mellett elindult egy ladik, amelyben a révészen és fián kívül még tizenhárman ültek: 5 férfi és 8 nő. Amikor a csónak elindult, onyhe szellő lengett még a Dunán. Azonban alig értek a folyam közepére, erős vihar kerekedett,

mely jobbra-balra himbálta a gyöngye alkotmányt, úgy, hogy a hullámok becsaptak a ladikba.

A vihar dühöngése különösen a lányokat rémitette meg, kik sikongatni s jajgatni kezdtek és a csónak egyik oldaláról a másikra ugráltak. A csónakon uralkodó óriási zürzavar csak fokozta a veszedelmet. A víz csakhamar elárasztotta a ladikot, mely erre lassan süllyedni kezdett.

A megrémült emberek véragszaszó sikoltásba törtek ki és a jajveszékeltést meghallották a budafoki parton, ahonnan Rupp József hajóépítő mester hajóba ült és a szerencsétlenség színhelyére evezett. Utközben hangos kiáltással segítségre és követésre szólította föl Sarter Mihály és Horváth Adám ácsokat, kik őt ladikkal utána eveztek. A három ember csakhamar el is érte az elsüllyedt ladik fölött a habokkal küzdő szerencsétlen embereket és sikerült kimenteni Gyurmik János henteset, Schmeck János lakatosot, Ujcz Antal révészt és ennek fiát, továbbá Dragovics Magdolnát. A többi tíz ember azonban a vízbe fult. Az első kettőt a Kutya-villába szállították, Ujczot, fiát és Dragovicsot Weisz fakereskedő házába vitték, ahol ágyba fektették őket és megdermett tagjaikat fölmelegítették.

A vízbe fultak közül eddig Schmidt Ferenc lakatos, Lebovics Anna 19 éves, Stölczel Mária 22 éves és Kiss Jolán 22 éves munkásnő kiment tudták megállapítani. A többinek a nevét még nem tudni. A lányok budafoki lányok, kik a csepeli kötélgyárba mentek, mert azt hallották, hogy a gyár új munkásokat keres. Ott azonban értesültek, hogy nincs rájuk szükség, mire nyomban visszaigyekeztek Budafokra.

A budafoki közönség csakhamar értesült a szerencsétlenségről és az emberek tömegesen tödultak a parthoz, hogy bővebb részleteket tudjanak meg. Azok, akiknek hozzátartozói a hullámokba veszték, szivettépő siránkozásba törtek ki.

A csendőrök megindították a vizsgálatot, melyet a községi bíróval és jegyzővel folytatnak. Valószínű, hogy első sorban Ujcz révész viseli a felelősséget, mert egyszerre csak hét személyt lett volna szabad átszállítani a vizen.

TANÜGY.

Kereskedelmi alkalmazottak vizsgája.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, március 12.

Az Aradi Kereskedők Köre vasárnap délután, az aradi kereskedelmi akadémia dísztermében tartotta kereskedelmi szaktanfolyamának záróvizsgáját. A vizsgán megjelentek: *Institúris Kálmán* polgármester, mint az aradi felső kereskedelmi iskola felügyelő bizottságának elnöke, az aradi kereskedelmi és iparkamara képviselőjében: *Éles Ármán* alelnök, *Marschall Lajos* dr. titkár, *Domány József* kereskedelmi tanácsos, az Aradi Lloyd-Társulat képviselőjében: *végvári Ifj. Neuman Adolf*, *Funkelstein József* és *Goldschmidt Sándor*, továbbá *Ábrai Lajos* felső kereskedelmi iskolai igazgató, *Kabdebő Lajos* és *Szekely Salamon* felső kereskedelmi iskolai tanárok, az Aradi Kereskedők Köre tisztikarának és választmányának számos tagja és nagyszámu érdeklődő közönség.

A vizsga elején *Meer Ármán*, a közművelődési osztály igazgatója ismertette a tanfolyam lefolyásának adatait s jelentette, hogy a mai vizsgára a hallgatók közül huszonötven jelentkezők. *Tedeschi Viktor*, az Aradi Kereskedők Köre elnöke erre szép szavakban megnyitotta a vizsgát, üdvözölte a megjelent vendégeket, elismerésnek adott kifejezést a közművelődési cz-

lány vezetősége és a tanfolyam előadói iránt fáradságukért. Ezután az előadók megkezdték a vizsgáztatást. *Kepes Ármin*, felső kereskedelmi iskolai tanár, a könyvvezetés előadója, *Faragó Rzsó*, az Aradi Kereskedők Köre titkára, a kereskedelmi ismeretek és a kereskedelmi levelezés előadója és *Sugár Jenő dr.* ügyvéd, a váltójog előadója, sorra vizsgáztatták a hallgatókat, akik minden tárgyból nagy biztossággal, ügyesen feleltek, s a tapasztalt tanításbeli eredményt a megjelent vendégek nagy elismeréssel fogadták. Azután kiosztották a jutalmakat. A *Kormos Sándor*-alapítványnak a kör által kiegészített kamataiból ifj. *Kocsi Ferenc* és *Kloster Marcel* 1—1 aranyat, *Tedeschi Viktor* elnök által adott díjból *Dreysier Samu* 1 aranyat, *Meer Ármin*, a közművelődési osztály igazgatójának 20 koronás díjából *Kiss János* és *Sonnenschein Ármin* 1—1 aranyat, *Szűcs F. Vilmos*, a közművelődési osztály titkárának díját 1 aranyat *Olár Péter* és végül *Daimel Lajos* választmányi tag díját, 1 aranyat *Bogdán György* kapták s ezeken kívül dicséretet kapott: *Orbán Ferenc* waggongyári alkalmazott és *Ecseki Flórián* waggongyári tisztviselő. A hallgatók nevében ifj. *Kocsi Ferenc* és *Weisz Izsó* mondtak köszönetet az Aradi Kereskedők Köre vezetőségének, a közművelődési osztálynak, az előadóknak, hogy e tanfolyam megtartását lehetővé tették.

Este a tanfolyam vezetősége és hallgatói a Központi Szálló külső termében barátságos összejövetelre gyűltek össze, a melyen egymást érték a lelkes, hazafias felkészültek.

(—) Értésítés. Az újszentannai áll. polgári fiúiskolában f. é. április hó 4-én és 5-ikén lesznek a husvétli magánvizsgálatok. *Szabó Béla*, igazgató.

A mesék áldozata.

(Öngyilkos aradi leány.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától —

Arad, március 12

Egy szép barna leány követett el öngyilkossági kísérletet. *Polgár Juliskának* — így hívják az öngyilkosjelöltet — nem volt különösebb oka megválni az élettől. A szerelem nem környékezte még meg ifjú szívét, — a férfiakat csak hírükből ismeri. Más egyéb bánata sem volt az alig tizenkilencéves leánynak. Az ok, ami tettének elkövetésére készítette, rávall gyermekes megmondolatlanságára. *Polgár Juliska* összecivódott társnőivel és ez anyyira elkeserítette, hogy nem akart tovább élni.

Az öngyilkossági kísérletről alábbi tudósításunk szól:

Polgár Juliska tizenkilencéves munkásleány már hatodik éve dolgozik a *Weiss Mór és fia* cég aradi cukorkagyárában. Dalosmadárnak nevezték el társnőit a vigadályú, szép, barna leányt, aki munka közben folyton dalogtatott és szép magyar nótákra tanította barátait.

Mindamellett kissé házsártos, lobbanékony természetű leány volt. A déli szünórán, ha összegyűltek a gyári leányok egy kis terefere, *Polgár Juliska* vitte a szót, el-el meséltetett barátainak és izzó fantáziája gyakran valótlán dolgok elmondására ragadtatta. Társnői ilyenkor évelődtek vele, de ő komolyan vette a gúnyolódást és kemény hangon vágott vissza. Amikor azonban megszólalt a munkára hívó csengettyű, az ellentétek rögtön elsimultak és *Polgár Juliska* ismét jövedvően dalolt tovább. Szombatn azonban komoly következménye lett az addig ártatlan civodásoknak.

Polgár Juliska ismét meséltetett, de tulságosan meghamisította az eseményeket, ami nem tetszett barátainak.

— Hazudsz Julis, minden szavad hazugság! — mondták neki.

— Kikérem magamnak! — válaszolt a leány. Szó szót követett és a vita anyyira elmérgesedett, hogy *Polgár Juliska* dühében sírni kezdett. Társnői csillították:

— Ugyan Juliska, ne vedd komolyan a dolgot, hiszen csak tréfáltunk.

De *Polgár Julisnak* nem használt a vigasztalás.

A munka befejeztével hazament *Demeter utca* 98. szám alatt levő lakásába. Itt ujra zokogásba fogott s órákon keresztül sírt. Majd hirtelenül elszánta magát sötét tervének végrehajtására. *Lugkóldatot* ivott, amitől nagy fájdalmat támadtak és kétségbeesetten jajveszékelt segítségért. A házbellek nyomban értesítették az esetről a rendőrséget, ahonnan *Hoffman Győző* ügyeletes rendőrtisztviselő *Tisch Mór dr. t. főorvosai* kísérett a tettshelyére. *Tisch Mór dr.* megállapította, hogy a leány kevésbé súlyos belsősérüléseket szenvedett és rövid idő alatt ismét talpra állhat.

Polgár Juliskát beszállították az aradme gyei közkórházba.

Ha a cukszfirer berug.

(Riadalom az Orczy-utcában.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától —

Arad, március 12

Nagy riabilit keltett ma délután öt óra tájban a *Karolina* és *Orczy* utcák járókelő közönsége között egy részeg huszár garázdálkodása. *Korodi Kálmán*, az Aradon állomásozó 12 ik huszárezred első századának szakaszvezetője, aki a napokban érkezett vissza két heti szabadságáról, valószínűleg afőlötti elkeseredésében, hogy ismét meg kell kezdenie a gyöngyéletet, alaposan felöntött a garatra és kedves kis botrányt csapott az utcán. A szakaszvezető ma dél óta szolgálatban volt, de ez nem tartotta vissza abban, hogy megszegve a katonai disciplinát, lóháton bejött a városba és itt isten igazában kimulassa magát.

Korodi lóháton távozott a kaszárnyából, és egy kisebb korcsmánál megszakította utját, felhajtván ott számos pohár jóféle bort. Etől olyan mulatni való kedve támadt a szakaszvezető urnak, hogy szűk lett neki a kocsi ut és fellovagolt a járdára.

A járókelők, akik között urí hölgyek is voltak, rémülten futottak be a kapualjába a garázdálkodó huszár elől. *Korodi* azonban mitsem törődött a közönség rémületével, hanem még vadabban folytatta a járdán a lovaglás nemes sportját és nagy gyönyörűsége tellett a kétségbeesett sikoltozásokban. Közben a változatosság kedvéért le esett lováról és alaposan meghempergett a sárban.

A közönség végre megunt a különös mulatságot és felszólította az épen arra jövő rendőrszemet *Korodi* megfékezésére. A rendőr figyelmeztette a részeg huszárt, hogy viselkedjék illedelmesen, de ez csak olaj volt a tüzre. *Korodi* éktelen káromkodásba fogott és sok mindennek elnevezte a kötelességét teljesítő rendőrt.

— Maga egy közönséges cibil. Az én fellettes hatóságom az őrmester ur! — kiabálta.

A rendőr nem sokáig hallgatta a rózsás kedvben levő szakaszvezető ur éktelenkedéseit, hanem társai segítségével a rendőrségre vitte az okvetetlenkedőt.

Korodi még a rendőrségen is legénykedett és nem átalotta gorombáskodni az ügyeletes rendőrtisztviselővel sem.

Rimanóczy Eszigmund erre lefegyverezte a hepciáskodó huszárt és rögtön jelentést tett erről a katonai hatóságnak, mire egy katonai őrzárát jelent meg a rendőrségen, amely átvette *Korodi Kálmánt* és a lovát.

A szakaszvezető ur, aki leszolgált már köteles éveit és önként maradt a katonaságnál, bűnhődésének tudatában káromkodva hagyta el a rendőrséget, még egyszer és utoljára kijelentvén, hogy az volt részeg, aki őt bekísérte.

Ezerkétszáz halott.

A legnagyobb bányakatasztrófa.

(Tíz a föld alatt.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, március 12

A sejtelem, mely az egész művelt világot huszonnégy óráig a legkinosabb rettegésben tartotta, megvalósult. A courrieresi bányából alig került ki eleven ember s kevés kivételével valamennyi bányász a katasztrófa áldozatául esett. Az eddigi megállapítás szerint 1219 ember pusztult a föld alatt s ez a szám a bányakatasztrófák sorában az első helyet juttatja a courrieresi óriási szerencsétlenségnek.

Hogy a katasztrófa bekövetkezéséért kit terhel a felelősség, azt e pillanatig megállapítani nem lehetett, de minden valószínűség a mellett szól, hogy a kapitalizmus kapzsisága hozta ezt a páratlanul álló szerencsétlenséget annyi száz feleség és árván maradt gyermek fejére. A katasztrófát az egyik verzió szerint ugyanis az idézte volna elő, hogy a szellőzőkészülékek a szerencsétlenség napján eddig ismeretlen okból elromlottak s a bányalég a künnrekedt levegő folytán egyre sűrűbb lett, míg végre felrobbant.

A másik hír — s ez a rémesebb — arról szól, hogy a tárnákban mintegy három nap óta tűz lappangott s noha a bánya intézőségének tudomása volt erről, mégis elrendelte, hogy a munkások le szálljanak a tárnákba. Ez a lappangó tűz robbanásra segítette a banya levegőjét, s a tűz most már elemi erővel tört ki a bányákban. A tárnák falai, miután a támasztó gerendák elégték, összeomlottak s eltemették azokat a munkásokat, akik nem estek áldozatul a robbanásnak. A vizsgálat dolga lesz megállapítani, hogy a katasztrófát csakugyan az a kapzsi telhetőség idézte-e fel, mely féltvén az egyik napi munka hasznát, a biztos halál torkába kényszerítette a munkásokat.

A katasztrófáról érkezett távirataink ezek:

Az áldozatok.

Lens, március 12. (Ejféli után 1 órakor.) A legutolsó megállapítás szerint ezerkétszáz tizenkilenc ember vesztette életét. A halálesetek oka megfulladás és beomlás okozta sérülés.

Lens, március 12. (7 óra reggel.) Az elnök képviselője, valamint a belügy- és a közmunkaügyminiszter ideérkeztek. A mentési munkálatok nagyon veszélyesek a mentőkre nézve. A holttestek borzalmas állapotban vannak.

Lens, március 12. A bányatársaság a banyamunkások által lakott községekben népszámlálást rendelt el, hogy pontosan megállapítsa a hiányzó munkások számát. A miniszterek délelőtt Párisba visszautaznak.

Lens, március 12. Mindenféle ünnepségek megtartását beszüntették. A mentőmunkálatokban résztvevők közül többen, kik nagyon veszélyes pontra merészkedtek, ottveszttek. Valahányszor egy holttestet kiemeltek, szivettépő jelenetek játszódtak le. A holttestek legnagyobb része alaktalan hústömeg.

A mentés.

Courrieres, március 12. Este nyolc óraker több mérnököt mentettek ki, köztük Laffitte főmérnököt és a lensi bánya vezető-mérnökét. Hosszu fáradozással sikerült a két utóbbit, kik már közel voltak a megfuladáshoz, éle' rekeltetni és Lensbe visszazárlítani. A lensi prefektus az egész időt a szerencsétlenség színnyelén tölti. A szerencsétlen áldozatok feleségei és gyermekei jajgatva a tárnabejárathoz tolongnak és erővel át akarják szakítani a csendőrkordont.

Lens, márc. 12. A courrieresi katasztrófa okáról a belügyminiszterium mérnöke így nyilatkozik: A múlt vasárnap a 3. számú tárnában, amely az 1-sővel és a 2-ikkal szoros kapcsolatban van, tűz ütött ki. Hogy a tűz terjedésének elejét vegyék, fával erősített cementfalat emeltek, de ez vagy nagyon messze feküdt a tüztől, vagy pedig nem volt elég mélyen alkalmazva és így valószínű, hogy a bányalég a betóduló levegővel nagy mennyiségben érintkezett és így keletkezett az a borzasztó robbanás, amely szétrombolta a tárna falát és bedöntötte a tárna tetejét. Az ügyészség állítólag megállapította, hogy a tűz már körülbelül ezelőtt egy hónappal keletkezett és a társaság mérnökei már napokkal ezelőtt aggódtak a tűz elterjedése miatt és több tárnát beható vizsgálat alá vettek. Ugy látszik azonban, hogy semmi különösét nem észleltek. A munkások a társaságot teszik a katasztrófaért felelőssé és a mérnököket gondatlansággal vádolják, mert be kellett volna szüntetniök a munkát, mihelyt a tűz a fakerítést is megtámadta. A bányászok között uralkodó izgatottság miatt komolyabb következményektől tartanak. A legutolsó jelentés szerint a halottak száma 1100.

Lena, március 12. A mai nap általában nyugodtan telt el. A szerencsétlenül járt bányamunkások hozzátartozói tiltakoztak az ellen, hogy a bányagazgatóság nem engedi őket a holttestekhez, hogy felismerhessék a szerencsétlenül járt családtagjukat. A tömeg megállította a hullaszállító kocsikat és követelte a kocsisoktól, hogy kiáltás ki hangosan az áldozat nevét, azután kinyitotta a kocsi ajtaját, hogy meggyőződést szerezzen, hogy nem titkolnak-e el előtte egy holttestet. A II., IV. és X. tárnában egyre ássák ki a holttesteket. A legutolsó jelentések szerint eddig csak hatvan holttestet ástak ki, akiknek felét sikerült csak agnoszkálni. A mentőmunkások közül öt megsebesült. Egyet félholtan huztak ki a romok közül. Este kiterítették a holttesteket. Kedden az agnoszkált holttestek temetéséhez fognak hozzá. Az agnoszkált holttesteket kiadták a családtagoknak. A III. tárna bejáratánál ugyan nem ismétlődtek a segélykiáltások, de remélik, hogy még sikerül élve megmenteni néhány munkást, mert egy bányamunkás, aki este előkerült, azt mondotta, hogy még két élő lovat talált lenn. A nagy nyomor enyhítésére segítő bizottság alakult.

Lens, március 12. Tegnap, vasárnap, egész napon át dolgoztak a mentők. Háromszáz méter mélységben egy garmada holttestet találtak és még mélyebben segélykiáltások hallatszottak, de ezt a helyet nem lehetett megközelíteni a nagy hőség és a kiömlő gázok miatt. Akiket élve sikerült a tárnából kihozni, megnémultak és ájultan kerültek el a szabad le-

vegőn. Három főbányász mentés közben fulladt meg.

Páris, március 12. Majdnem valamennyi európai fejedelem részvétlívíratokat intézett Fallières elnökhöz. A kormány a törvényhozással hatalmas pénzüsszeget fog megszavaztatni és utalványozni az áldozatok és családtagjaik számára. A lapok a szerencsétlenségről, mint nemzeti katasztrófáról emlékeznek meg.

A jubiláris Kőlcsey-egyesület.

(Zichy Mihály emléke. — A kulturpalota árlejtése. — A Csiky-szobor. — Huszonöt év.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, március 12.

A Kőlcsey-egyesületnek ugynevezett nagy ügyel mind sorra kerültek az egyesületnek ma délután, Varjassy Arpad elnöklésével tartott választmányi ülésén. Ezek között öröme esett hallani, hogy a kulturpalota ügye annyira közel áll a megvalósuláshoz, hogy legközelebb próba-árlejtést tartanak benne.

Az ülés elején az elnök a kegyelet benső hangján emlékezett meg Zichy Mihálynak, az Oroszországban élt nagy festőnek haláláról. Kiemelte, hogy mily szoros kapcsolatok fűttek az aradi Kőlcsey-egyesülethez Zichy Mihályt, a ki 1848. és 1867. című képeit, s azok sokszorosítási jogát az egyesületnek ajándékozta, s ezzel annak kulturális alapját tekintélyes jövedelemmel gyarapította. Az egyesület akkor hálából díszelnökévé választotta. Azután bejelentette, hogy az elnökség az elhunyt özvegyének részvét átíratot intézett s intézkedett, hogy az elhunyt ravatalára az egyesület koszorút küldjön.

Az intézkedéseket a választmány tudomásul vette s kimondta, hogy az egyesület évi rendes közgyűlésének első pontja Zichy Mihály emlékének legyen szentelve.

Losonczy Zoltán muzeum- és könyvtár-őr jelentést tett ezek után a folyó ügyekről, többek között a kulturpalotáról. Megemlékezett a muzeumok és könyvtárak országos felügyelőségének Arad városához intézett átiratáról, a mely szerint a felügyelőség előterjesztést tett a vallás- és közoktatásügyi miniszternek az iránt, hogy az 1906. évi költségvetésbe az aradi kulturpalota céljaira 150,000 koronát vegyen föl, tíz éven átlenő kifizetésre. Miután időközben az 1906. évi állami költségvetés főbb tételei közzé lettek téve, s ebben a muzeumok és könyvtárak felügyelősége részére rendelkezésre hcsátott összeg változatlan maradt, nincs kétség benne, hogy a miniszter a felügyelőség javaslatát elfogadta s a kulturpalota költségeihez való hozzájárulást is az állami költségvetésbe beillesztette.

A felügyelőség átvizsgálta a kulturpalota terveit és költségvetését, amelyen több módosítást eszközölt. Ezen módosítások figyelembe vételével a kulturpalota összesen mintegy 300—320,000 koronába fog kerülni.

A választmány megbízta Szántay Lajos építész a kulturpalota tervezőjét, hogy a terven a kívánt változtatásokat ejtse meg, s azután a palota építésére nézve próba-árlejtést tartson.

Edvi Illés László alelnök jelentést tett a Csiky-szoborbizottság működéséről. A szoborra 2800 korona van együtt. A bizottságban, amint ismeretes, nézeteltérések történtek arra nézve, hogy a szobor az eredeti terv szerint, a színház előcsarnokába kerüljön-e, vagy pedig valamelyik parkba. Azt ajánlja, hogy miután az általános érdeklődést Aradon most a Kossuth-szobor foglalja le, a Csiky-szoborra való gyűj-

tést, s a szobor elhelyezése fölött való döntést későbbre halasztásák.

A választmány a javaslatot elfogadta.

Meleg hangulatot keltett az elnökségnek az a bejelentése, hogy a Kőlcsey-egyesület ez év december havában éri el fennállásának huszonötödik évét. A választmány elhatározta, hogy ezt az alkalmat illően megünnepli. Az elnökséget megbízták, hogy a jubileumi ünnepélyek terveit elkészítse s arra nézve idejében előterjesztést tegyen.

— Az lenne a legszebb ünnepség — jegyezte meg egy választmányi tag — ha akkor lehetnének a kulturpalota alapkövét!

Elhatározták, hogy az évi rendes közgyűlést március 18-án vasárnap délelőt tíz óraker tartják meg. A gyűlésnek Zichy Mihály emlékeztén, a rendes közgyűlési tárgyakon kívül a választmányban megüresedett két tagsági hely betöltése lesz a tárgya. Végül negyven új tagot vettek föl.

A gyűlésen Varjassy Arpad elnöklésével jelen voltak: Edvi Il és László alelnök, Pányos Dezső, Faragó Rezső, Kovács Vince, Székely Sámuel, Nagy Károly, Tiszi Lajos, Fischer Antal választmányi tagok, Szöllősi István titkár, Zádor Bertalan pénztáros és Losonczy Zoltán muzeum- és könyvtár-őr.

Klotild főhercegnő tüzetei.**Husz millió korona veszteség.**

(A megterhelt kisjenői birtok.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesítése. —

Arad, március 12.

Klotild főhercegnő anyagi zavarairól mind érdekesebb részletek látnak napvilágot. A főhercegasszony vagyoni jóléte tökéletesen alá van ásva s a nagy veszteségek még a családi birtokokat sem kímélték meg, amennyiben József főherceg uradalmaira is milliós betáblázások nenezednek. Azokról a rosszul sikerült vállalkozásokról, melyek a tönkhöz közel juttatják a főhercegnőt, tudósítónk ma a következőket jelenti:

Megirtuk a napokban, hogy Klotild főhercegnő súlyos anyagi zavarokkal küzdök. A főhercegnő, aki soha életében nem foglalkozott üzleti ügyekkel, vagyonának jelentékeny részét oly ipari vállalatokba fektette, amelyek nem virágoztak. Jelenleg tárgyalások vannak folyamatban, hogy a főhercegnő anyagi viszonyai rendeztessenek. Klotild főhercegnő deficitje husz millió koronát tesz ki és nem — mint ezelőtt hirté járt — tíz milliót. Már huzamosabb ideje azon vannak, hogy a főhercegnő vagyoni romlásának okait megismerjék s így kiderült a többek között, hogy csak egy Budapesten tartózkodó ur többet, mint három millió koronát nyert a főhercegnőn.

Miután a fenséges asszony anyagi zavarai oly nagyok, hogy a rendezés már nem maradhat el, a főhercegnő két veje, Taurin és Taxis herceg, továbbá az orleánsi herceg, megbízottakat küldenek ki a főhercegnői gazdálkodás tüzetes megvizsgálására. Ujabbán az is kiderült, hogy a főhercegnő részes volt a Népszínház bérletében és a Belvárosi hitelintézet m. sz. megalapításában. Ez a szövetkezet aztán 200,000 koronát hitellezett a Népszínház mostani bérletjének, de ez az összeg már az első évben eluszott a bérlet kezén. Unterauer udvari titkár ekkor jelentést tett a főhercegnőnek az ügyek állásáról s röviddel ezután nyugdíjba küldötték.

Klotild főhercegnő pénzügyi zavaráról még a következőket jelenti:

A főhercegnő anyagi zavarának rendezé-

sére egyelőre három és fél millió koronára volna szükség. A főhercegnő budapesti házait nem lehet bevonnai a kötelezettségek rendezésére, mert a házak különben is meg vannak terhelve. Amikor a főhercegnő a paloták építésére szánta magát, összesen 2.400.000 korona készpénze volt. Ezt az összeget teljesen fölemésztette a telkek vásárlása, úgy, hogy a házak már kölcsönből épültek. Néhai József főherceg ugyanis megengedte, hogy a házak fölépítésének céljaira a Wiener Bankverein-től fölveendő tízenegy millió kölcsön a kisjendő, margitszigeti és aicsuthi birtokokra betábláztassék, hálála után pedig a hagyaték rendezése során oly megállapodás jött létre, hogy ebből a jelzálog kölcsönből a főhercegnőt két harmadrész terheli, úgy, hogy a házak erősen meg vannak terhelve.

A főhercegnő tartozásaival szemben csak nehezen realizálható aktívák vannak, amikért negyedfél millió korona még mindig fedezetlenül marad, melyet harmadik személynek kell rendelkezésre bocsátani. A főhercegnő mentoneni utja is ezzel áll összefüggésben. Klementina hercegnő Klotild anyja, Mentonban üdül és a főhercegnő azért látogatta meg anyját, hogy az ő segítségét vegye igénybe. Valószínű, hogy Klementina rendelkezésre fogja bocsátani leányának azt a három és fél milliót, melyivel a főhercegnő pénzügyi zavarait rendezni lehet.

A bécsi főudvarmesteri hivatal a rendezés módjára nézve még nem döntött és így egyelőre még ismeretlen az a terv, mely szerint az egyes hitelezőkkel meg fogják indítani az egyezkedési tárgyalásokat.

Az új Zeysig.

Német ügyek a magyar politikában.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, március 12

Megvan az új Zeysig. Nem tudni, mivel áll elő, de sokat ígér, ép olyan szenzációs és érdekes politikai izgalmakat, amint elődje. Az új Zeysig brosurát már nagyban hirdetik is a lapok: ma jelent meg az első reklám a P. H. hirdetései között, kiabáló betűkkel és a következő szöveggel:

A jelenkor legszenzációsabb műve:

Der Sturz Ungarns
von Fritz Baron von Walisburg.

A felsőbb körökben nem ismeretlen szerző regény formájában leírja Magyarország fölkelését Ferenc József hálála után és a népfölkelés elnyomását a birodalmi sereg által. Itt többet nem mondhatunk, mert a cenzura a többit kihuzná.

„Der Sturz Ungarns” elsőrangú politikai mű, amelyet minden magyarbarátnak föltétlenül el kell olvasnia.

A kötet ára K 3-25.

Az összeg előleges beküldése után (utánvét külön 50 fillér) portómentesen közvetlenül megküldi

Verlag Diekmann,

Dresden A 18. r.

Hát ez a könyv minden valószínűség szerint nagyon érdekes lehet. Érdekes azonban a németeknek az a politikája is, melyet mostanság követnek a magyarokkal szemben, s amelynek éppen ez a könyv egyik legérdekesebb bizonyítéka.

Mikor 1897-ben a német császár nálunk volt, nemzetünkre mondott híres pohárköszöntőjét kommentálva, egy, a magyar kormánykörökhöz nagyon közel álló publicisztának azt írta, hogy szóba kerül-

vén Bánffy miniszterelnök és a német császár között a nemzetiségi kérdés, a német császár azt mondta volna, hogy a német politikának semmi kifogása sem lehet az ellen, ha a magyar kormány kulturális eszközökkel teljesen elmagyarosítja a hazai németiséget, mert egy nemzetileg egységes és erős Magyarország szövetségben Németországgal sokkal értéke- sebb német politikai szempontból, mint két millió németül beszélő de igazán német nemzeti öntudattal úgy sem bíró nép- töredék.

Egy pár év múlva azonban fordulat állott be. A német kormány, hogy a németiség tömegében visszhangra leljenek imperialisztikus tervei és törekvései, szükségére volt az alldeutschok kedvét és hajlandóságát megnyerni. Ez átalakulásnak volt az eredménye, hogy ma Berlinben a hármasszövetség érdekében nem tartják oly föltétlenül kötelezőnek valami különös figyelemre méltatni a magyarokat. Ez teszi világossá, hogy miért viseltetnek Berlinben, sőt az egész németországi sajtóban is ez idő szerint ellenségesen a közös hadseregére vonatkozó magyar követelésekkel szemben.

Figyelemre méltó jelenség, hogy a német hivatalos politika e magyarellenes magatartásáról indítékaival egyetemben a francia sajtó közlései útján vettünk tudomást, a francia sajtónak nemcsak kitűnő összeköttetései vannak Berlinben, de ügyessége, megfigyelőképesége is bámulatosan gyors és eleven. Azonnal észrevette, hogy a magyarság magatartása szemben a német szövetséggel rögtön megváltozik, miheiyt értésére esik a fordulat. A fogyó német szimpátiákkal arányban fogy növekedni a magyar-francia barátság is. Hogy ezt a magyar-francia barátságot Berlinben bizonyos foku megdöbbenéssel fogják észrevenni, ez biztos. És ha észreveszik, föl is fogják ismerni jelentőségét. A várható következés természetesen nem lehet más, mint fölhagyása a magyar törekvések iránt tanusított barátságtalan érzésnek.

Éljen az uniformis!

Mottó: Madarat tolláról, embert barátjáról, rendőrtisztet uniformisáról.

Tekintetes törvényhatósági bizottság! Megbízható helyről arról értesültem, hogy önök nem hajlandók megszavazni a rendőrtiszt uniformisokat. Ne tegyék meg önök oh az! Ezer, száz és egy okból kérem önöket: adják meg az istennek ami az istené, a császárnak ami a császáré és a rendőrtisztviselőnek, ami egyelőre nem az övé: az uniformist. Higgyék el nagyságos és tekintetes uraim, hogy ebbeli kérelmemben nem az érdek vezet, hanem a közérdek. Nekem az uniformis kolbász, de azért mégis esdve kérem önöket, hogy ne egyek meg, mert elrontanák a rendőrtisztviselők gómrát. Ismételtlen hangoztatom, hogy nekem kolbász az uniformis megadása, vagy meg nem adása. Csupán a mindenoldatról hangoztatott közóhajnak teszek eleget, amikor szerény irásomat fellemelem. Tekintetes t. b.! En csak egy igénytelen riporter vagyok, aki azzal töltöm keserves életemet, hogy az önök felszólalásait jegyezgetem (Bár csak megfordítva volna. Bár csak én beszélnék; bizonyosan tudom hogy önök nem jegyeznék le szavaimat.) Epen ezért nem erőtlen meg magamat, hanem átadom a szót azoknak akik illetékesebbek ezen kérdésnek elbírálására. Szóljának ők.

I.

Tekintetes törvényhatósági bizottság! Két évtizedes praxisom alatt elszomorodott szívvel voltam kénytelen konstataálni, hogy a civil ruha, illetve a rendőrtisztviselő urak uniformistalansága sok tekintetben hátrányos amugy is kellemetlenségekkel járó hivatásom gyakorlásában. Sietek kijelenteni, hogy a rendőrtisztviselő urakhoz, nem fűz a barátságunk egyetlen szála sem sőt egynemű tekintetben feszült viszony van közöttünk. (Hogy ennek csupán ők az okai, azt feleslegesnek tartom külön hangsúlyozni, sőt meg sem említem.) En tekintetes t. b. a bátorság nemis sportját gyakorolom, már hosszú évek óta és ezen a téren dus tapasztalatokkal rendelkezem, amelyeknek egyikét saját érdekemben szívesen bocsátom az urak rendelkezésére. Szól pedig ez arról, hogy hivatásom gyakorlásában a civilben járó rendőrtiszt urak miatt, akiket eddig nem tudtam más közönséges halandóktól megkülönböztetni — számos kellemetlenségnek vagyok kitéve. Sokszor gondolkodtam már azon, hogy miért nem viselnek az illető urak valami megkülönböztető jelt, amiről légsnyire is megismerhetném őket. Képzelve el a tekintetes t. b., hogy milyen kellemetlen érzés az, ha az ember sohasem bizonyos afelől, hogy kicsoda rendőrtisztviselő és ki nem az. Legutóbb az az eset is megtörtént velem, hogy egy civil ruhás ur, akiről nem is sejtettem, hogy Zubor Andor rendőrfogalmazó, épen egy nyolcas számú Arnheim kassza kifurása közben — váratlanul letartóztatott. Mindezen kellemetlenségektől megkímélhetném magamat, ha a rendőrtisztviselő urak uniformisban járnának. Ez esetben, mint fentebb említettem száz lépésnyire megismerném őket és a kellő pillanatban kerekelt oldhatnék. Kérem tehát a tekintetes t. b. t. kegyeskedjék a kötelező uniformis viselést sürgősen elrendelni, mert én nem vagyok hajlandó továbbra is örökös rettegésben élni.

Ifjabb Papakozsa János s. k.
hivatásos betörő.

II.

Tekintetes törvényhatósági bizottság! Tegnapelőt kiloptam egy jól öltözött ur zsebéből az aranyóráját. A művelet elvégzése után még egy teljes félóraig beszélgettem az illető urral. Csak utólag tudtam meg, hogy az általam megkárosított ur — rendőrtisztviselő. Kérem tehát, kegyeskedjenek elrendelni az uniformis kötelező viselését. Ebben az esetben az óra és egyéb értékes tárgyak elemelése után rögtön kerekelt fogok oldani, minthogy nem szeretek a rendőrtisztviselő urakkal hosszabb polémiákba bocsátkozni.

Huzdky Tóni s. k.
többszörösen kitüntetett zsebmetsző.

III.

T. t. b.! Nagyon helyesnek tartanám, ha a rendőrtisztviselő urak uniformist hordanának. Roppan lusta vagyok ugyanis az utcán folyton szalutálni a tiszt uraknak. Ez esetben mellőzném a szalutálásokat és ha egyik másik hadnagy ur kérdőre vonna, azzal vágnám ki magamat, hogy azt hittem, hogy — rendőrtisztviselő.

Infanterist Johann Papp s. k.
a 38-ik gyalogezredben.

IV.

T. t. b.! Esdve kérem önöket szavazzák meg az uniformist. Akkor minden aggodás nélkül játszhatjuk a makkot és a nemzeti csöndest, amelynek gyakorlásában a rendőrtisztviselő urak felismerhetlensége akadályozott eddig. Ha uniformist fognak hordani, úgy kellő időben eltüntethetjük a bankot.

Apré Mór s. k.
kávészóli törzsvendég.

V.

T. t. b.! A persa sah öfelsége azt mondta Budapesten, hogy a rendőr a világ legszebb katonája. Kérem tehát rendeljék el az uniformist. Szép kato-

na ugyis van Aradon elég, legyen egyszer már —
legszébb katona is.

Csinos Bóka s. k.
felsőbb leány.

VI.

Nem akarnak a részrehajlás vádjába esni,
azért leadom az alábbi kérvényt is, amely az uni-
formis ellen foglal állást. Hangzik pedig eképen:

Drága mucuskáim! Ne szavazzatok meg az uni-
formist. Ez főösleges ruha darab. En uniformis
nélkül szeretem a rendőrtiszteket.

Virág M. csa s. k.
r. f. a.

Különbön döntse el a kérdést a tekintetes tör-
vényhatósági bizottság.

Cornelius.

Egy urilány tragédiája.

(A szerb királygyilkosság ürülsége.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, március 12.

A napokban a szegedi Széchenyi téren posz-
toló rendőrnek egy rendkívül elegánsan öltözött
s igen csinos kreolbarna arcú fiatal urilány
tűnt fel a korzón s minden járókelőt megnézett,
mintha ismerőst vélné bennük feltalálni. A
rendőr előtt gyanusnak tűnt fel a leány viselke-
dése, s igazolásra szólította fel.

— En *Obrenovics Natália szerb királyi her-
cegnő vagyék*, a megboldogult Sándor király
unokahuga.

— S mit keres fenséged Szegeden?

— Egy gőzmalomtulajdonos ismerősömet.

A rendőr látta, hogy elmebajossal van dolga,
így szólt hát hozzá:

— En tudom, hogy hol van annak az ur-
nak a malma. Jöjjen velem. S tényleg megin-
dultak a Kossuth Lajos sugáruton a — közkör-
ház felé.

Mikor megérkeztek s a leány látta a nagy
épületet s a fűtőház magas kőrőjét, tényleg el-
hítte, hogy a kórház gőzmalom s gyanútlanul
követte a rendőrt a gondnoki irodába. Itt egy
értelmesen s logikusan beszélt el élete szomorú
történetét, hogy kételkedés nélkül elhitték neki,
hogy hercegnő.

Előadta, hogy Sándor király legyilkolása
után neki sem volt maradása Belgrádban, sőt
Szerbiában sem. A királygyilkosok halálra ke-
resték s ő pórnőnek öltözve menekült fekete
éjjelen, járatlan utakon. Egyik éjjel már kö-
zel jártam a magyar határhoz, — adta elő a
szerencsétlen leány — mikor a felhők közül
kibuvó hold fényében vágató lovas embereket
vettem észre. Valamennyiük kezében gyilkok
volt. Nekem csak annyi időm volt, hogy a bo-
zótba bujhattam. Ott rohantak el melletttem.
Beszédükből kivettem, hogy engem keresnek,
hogy rettenetes halállal kipusztítsák az utolsó
Obrenovicsot is. Azután a Duna hullámaiba ve-
tettem magamat s usztam a magyar part felé.
Mikor a közepes táján voltam a folyamnak,
szerb határőrök felismertek s a következő pil-
lanatban egész sereg fegyver dördült el. A go-
lyók ott süvöltöttek el fejem mellett s mély
barázdát hasítottak a vizen. Végre mégis sike-
rült a magyar partot elérni, ahol egy ideig biz-
tonságban voltam. De azóta már ismét keres-
nek egész Magyarországon titkos kémek, kik-
nek utasításuk van, hogy rögtön öljenek meg,
ha megtalálnak. Azért kell egyik városból a
másikba menekülni.

A szerencsétlen leányon a kórházban nem
tudták az ürülséget konstatálni, de azért az
egyik külön betegszobában megfigyelés alá ve-
ték. Másnap azután lehullott a lepel a különös
hercegnő titokzatosságáról. *Eszék*ről jött egy táv-
írat a szegedi rendőrséghez, amelyben egy ot-

tani tekintélyes kereskedő tudakozódott hasonló
külsőjű leánya iránt. Majd a szegedi rendőrség
értesítésére személyesen is eljött s a szerb her-
cegnőben, Obrenovits Natáliában felismerte édes
leányát: *Kohn Amáliát*.

Az apa előadta, hogy leányára, aki mindig
hajlott a hiszteriára, Sándor király meggyilkol-
tatása oly mély hatást tett, hogy elméje meg-
hibbant és azóta üldözési mániába esett. Obre-
novicsnak képzelet magát, akit halálra keresnek
s nincs nyugta sehol, mindig menekül vélt ü-
ldözől elől. A szánalomraméltó apa szerencsétlen
gyermekét Szegedről egyik pesti szanatóriumba
szállítottatta, mert még mindig reméli, hogy ba-
jából kigyógyítják.

IRODALOM ES MUVESZET.

A színház műsora:

Kedd: Az udvari tanácsos, vigjáték. (Páros
bérlet.)

Szerda: Hogy kell hódítani? Az almafa-
Tél apó, egyfelvonásos vigjáték. Harmath Józsa ven-
dégfelleptével. (Páratlan bérlet.)

Csütörtök: Hadak útja, (1848.) színmű. (Páros
bérlet.)

Péntek: Othello, tragédia. Könyves Jenő vendég-
felleptével. (Páratlan bérlet.)

Szombat: Baccarat, színmű. (Páros bérlet.)

Az udvari tanácsos.

— Bemutató előadás. —

A Vigszínház számára írt egy darabot
Berczik Árpád, melyben tükröt tart a lipótvá-
rosi színház törzs-publikuma: a lipótvárosi ka-
paszkodó társadalom elé. A darab ellen lehet-
nek kifogásai a szigorú műtárszereknek, de hogy
a kép pompás, azt senki sem tagadhatja. Nem
tagadta maga a Lipótváros sem, sőt igazolta a
szerzőt a szigorú kritikussal szemben, akik
rossz néven vették a nemes irodalmi tradi-
ciókban nevelkedett, mindig finom és előkelő
szerzőtől, hogy a magasabb vigjáték esztétikus,
sima parkettjéről letévedt a bohózat groteszk
és lazább talajára. Mert sokkal inkább bohózat
ez a darab, mint vigjáték, vagy ha úgy tet-
szik: vidám erkölcsrajz, mulattató és könnyed,
de szatirikus éllel és eleven alakokkal. A leg-
jelesebb drámairók is, sőt éppen a legjelesebb,
sohasem tudtak és ma sem igen tudnak mene-
kedni annak a kényszerítő szükségétől, hogy
egy-egy ilyen laza kerembe foglalt, de éles vo-
nalakkal megrajzolt színpadi tükröképben be-
ne mutassák a mai társadalom jellemző, de
sokkal inkább mulattató, mint veszedelmes fo-
nákságát. Herczeg Ferenc is megírta a maga
efajta darabját — Kéz kezét mos — a protek-
cióról, Berczik Árpád se tudott ellenállni a
csábító gondolatnak, hogy színpadra vigye a
lipótvárosi börze-világ cimkőrságát. Így szüle-
tett meg *Az udvari tanácsos*, amelynek bohózat
voltáért talán szemrehányást tehetnek a szerző-
nek a kéréhetetlen kritikussok, de a publikum,
a legközvetlenebbül érdekelt lipótvárosi publi-
kum is igazat adott neki: találó korrajzot adott
a darabban, minden alakja igaz s eleven, az
életből van fotografálva.

A darab meséje: a lipótvárosi pénz-arisz-
tokrácia lázas túlekedése az ugynevezett előke-
lőségért, a címért, rangért és társadalmi érvé-
nyesülésért. Alakjai: a lipótvárosi szocietás ve-
gyes publikuma, megannyi élő típus. Az ujne-
mes kenderesi Kenderessy Lipót az ő „előkelő”
ambícióival és léha felesége, a báróságért ra-
jongó Izolda; a hol ka'and-, hol meg hozomány-
vadász, de mindig előkelő és korlátolt Bácskay
báró; a rokonság révén kellemetlen, de ragasz-
kodó Welsz; a Kenderessy-lányra pályázó cini-
kus szerkesztő; a hivatásos zsúr-rendező és a
többi fővárosi alak mind csupa pompás figura,

akik tényleg úgy élnek és beszélnek, akik töb-
bé-kövésbbé a vidéki társaságokban sem idege-
nek s akiket minden látó és megfigyelni tudó
ember az életből ismer. Ilyen alakok mellett
már önmagában komikus a história is, amely-
ben szerepelnek s a szerző — akinek láthatólag
nagy kedve tellett e darab megírásában — nem
sajnálta néhány torzító ötlettel kiélezni a humo-
ros hatást. Különbben a fővárosi hatás révén
maga a darab és az alakjai máris sokkal ismer-
tebbek, semhogy bővebb méltatásra szoruló-
nának s ez a premiért megelőző népszerűség csaha-
talan jele a sikernek.

Az előadás egészen stilszerű volt: méltó a
darabhoz. Vidáman játszottak s az alakok
rajzára fektették a fősúlyt. Maszkban és játé-
ban kitűnő Kenderessy adott *Várnay Jenő*,
Marikázy-énál pompásabb bárót, beszédben és
megjelenésben kifogástalanabb alakot régen
láttunk. Ez a zsáner az ő eleme, ilyen szere-
pekben nélkülözhetetlen. Megjelenésével, az
első „Nevem Welsz”-szal megkacagtatta a há-
zat *Nyáray*. Az egész szerepe nem sokkal
több, mint ennek a két szónak ismétlése, de
az egész alak a komikum ellenállhatatlan ere-
jével hat. *Beregi* kissé fiatalosan, de elég cini-
mussal játszotta Szilast, ellenben *Faludi* soha-
sem látott még igazi zsúr-hiánát. A hölgyek
szépek voltak és elegánsak. Azonfelül *H. Novák*
Iren igen közvetlenül, szinte bravuros könnyed-
séggel meg is játszotta Izolda asszonyt. Minda-
mellett, nem tudjuk, hogy mit tart magán a
leghódítóbbnak, de le kell szoknia arról a
betegségről, hogy állandóan háttal ül és áll a
közönségnek. *H. Körössi* Juci rutinosan játszotta
a Kenderessy-lányt. *Zalay Margit*nek elég az,
hogy szép. (K—r.)

* *Zsába*. Április elsején, a bohóságok napján,
éleclap indul Szegeden. A címe: *Zsába*. A zsába
tudvalevően egy bájos izomroham, mely groteszk
állapotba kényszeríti azt, aki megkapja. A zsába
nem betegség. Nem veszedelmes, nem járványos.
Komikus helyzet inkább. Nem annak komikus, aki
megkapja, hanem annak, aki látja. A zsába egy pil-
laulat alatt hat. — de tartósan. Beleszól a politikus
frazisába; megállítja a stréber kapaszkodót; figu-
rává görnyesztli a pozírt képeket ad minden kivi-
teiben; „nagy kép”eket is. Politikusokat a tükrő
előtt, pártvezéreket ingerlő neglizsében, pártokat
csoportonként, társadalmi korifeusokat névjegynagy-
ságban, — házhoz szállítva. Ez volna a *Zsába* rö-
vid diagnózisa. Egy nagy, munkás írói gárda min-
den szellemi erejével fogja a közönséget szorakoz-
tatni. Nem lesz vicinális jellege. Modern éleclapja
lesz a közönségnek, mindig friss, aktuális, eleven.

A *Zsábát* felnőtteknek írják, tehát nem a Gar-
tenlaube limonádé-stílusában; de mert nem az ifju-
ságnak írják, meztelenségek sem lesznek benne. A
Zsába illusztráltan jelen meg. Kiállításra művészi
lesz Munkatársai a szegedi zszurnalisztikának talen-
tumos gárdájából valók, az előfizetési felhívást *Lip-
tai Imre*, *Csuka Ferenc* és *Róna Lajos* bocsájto-
ták ki. Hozzájuk tartoznak a vidéki sajtó elismert
humoristái. Legjobb munkatársa azonban az ötlet,
melynek leggazdagabb tulajdonosa a közönség. A
zsába megjelen minden szombaton. Előfizetési ára:
egy évre 6 korona, félévre 3 korona, negyedévre 1
korona 50 fillér, egy szám ára 10 fillér. A *Zsába*
szerkesztőségének az alábbiak ígérték meg munkas-
ságukat:

Alba Nevis, Balassa József, Balla Jenő, Bolgár
Lajos, Braun Henrik (Szabadka), Damó Oszkár, Do-
mókos László, Farkas Antal (Budapest), Faragó Re-
zsó (Arad), Faragó Miklós (Arad), Fenyéri Mór, Gár-
dos Mariska, Hankonyi Emma, Hegedüs Pál, Irlandia
Dezso (Mako), Juhász Gyula (Budapest), Kaszab
Géza (Arad), Kintzig Kopár Ferenc (Arad), Koczor
János, Kosztolányi Dezso (Budapest), Kun József,
Liptai Károly (Nagyvárad), Losonczy Zoltán (Arad),
Marton Manó (Nagyvárad), Mezei Péter, Molnár Jenő

(Budapest), Móra Ferenc, Ormos Ede (Makó), Pogány Mihály (Temesvár), Polgár Péter, Purjesz Móric (Makó), Sas Ede (Nagyvárad), Seress Mihály, Szakács Andor, Szilágyi Lajos (Zemóor), Sz. Szigethy Vilmos, Szineri György, Tömörkény István, Ujlaki Antal, Ujvári Péter, Zima Tibor (Arad).

A pápa beavatkozása. Az egyház ne politizáljon

(Cáfolat és új pikantériák.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, március 12.

A fővárosi lapok kimerítően foglalkoztak *Az Ország* c. estilapnak azzal a hirdetésével, hogy X. Pius pápa föloldotta a királyt a magyar alkotmányra tett esküjének megtartása alól.

Egy alkalmi tudósítónknak a legbeavatottabb forrásokból szerzett értesülése ezt a hirt teljesen valótlannak mondja. Információnk szerint a pápai beavatkozás hogy arra szorított, hogy a római szentszék *Vaszary* Kolos hercegprimás útján megkérte a magyar püspöki kart és hierarchiát, hagyjanak fel az egyház tekintélyének ártó politizálással.

Bécsi forrásunk távirata alapján a pápai beavatkozásról az alábbi tudósítást adjuk:

Az osztrák császárvárosban nagy felzúdulást keltett a magyar alkotmánypárt hivatalos orgánuma, *Az Ország*-nak vasárnapi számában közölt azon értesülés, hogy a pápa beleavatkozva Magyarországra belügyeibe, a királyt állítólag fölmentette esküjének kötelezettsége alól. A szenzációs hirt Budapestről megtelefonálták Bécsbe is és az osztrák sajtó munkásai minden összeköttetésüket fölhasználták, hogy illetékes helyeken bizonyosságot szerezzenek a hír mibenlétéről.

Még aznap az udvarnál beavatott körökben és a bécsi nunciaturán a leghatározottabban megcáfolták a hirt, mint valótlant, de ennek kapcsán igen érdekes és eddig még meg nem jelent adatok kerültek felszínre.

Igy bécsi beavatott körökben tudni vélik, hogy *Az Ország* közleményének igenis van valami alapja, bár nem oly formában történt a dolog, ahogy azt *Az Ország* megírta.

A tény az, hogy a király már több ízben kifejezte neheztelését a magyar főpapi kar ellen, mely szerinte a mostani válság során nem viselkedett úgy, ahogy azt ő felsége tőle elvárta volna. Nagy része eltűrte, hogy papjai, tanítói nemcsak résztvesznek a politikai mozgalmakban, hanem sok helyütt ők tüzelik a népet az ellenállásra.

— A pap és a tanító ne politizáljon, — mondta a király egy államférfiúnak. Ma már ott vagyunk, hogy alig van négy-öt püspököm, a többi vagy nyiltan, vagy titokban szítja a mostani ellenállást.

Ezt a neheztelést ő felsége nem titkolta, sőt több ízben hangsúlyozta politikuskok előtt. Így jutott az el — valószínűleg a bécsi nunciatura útján — *Rómába* is, ahol komoly fontolóra vették a Szentszék előtt mindig nagy tiszteletben tartott apostoli uralkodó kijelentéseit. Ennek alapján aztán *Rómából* jött egy bizalmas figyelmeztetés *Vaszary* Koloshoz, Magyarország hercegprimásához, hogy lépjen közbe és érvényesítse tekintélyét és befolyását az illető főpapoknál, mert a Szentszék

nem jó szemmel látja, ha az egyház szolgálói résztvesznek a politikai mozgalmakban, még pedig oly renitenskedő viselettel, amely úgy szólván *szembeszállás az uralkodóval*.

A bécsi nunciaturán tudnak a Szentszék üzenetéről, amelyre — az ott elterjedt hírek szerint — a hercegprimás válaszolt is. De hogy miként járt el ezen ügyben *Vaszary* a püspökökkel szemben, arról eddig semmiféle köztes tudomásra. Ebből a hírből származott azután *Az Ország* szenzációs közleménye.

A félhivatalos *Magyar Távirati Iroda* jelenti: *Az Ország* című lapnak egy bécsi hirdetése nyomán a mai reggeli lapok részletes tudósítást közölnek arról, hogy ő felsége a pápától a magyar válság ügyében állítólag valamely föloldást kért és kapott volna. Illetékes helyről a legnagyobb nyomatékkal kijelentik, hogy az említett tudósítás minden részleteivel együtt abszolút és célzatos valótlanság.

Böjti prédikációk.

Hazárdiából.

Az Ur szolgájának nem kevésbé kel arra vigyázni, hogy taposott utakat ne járjon, mint az irónak és az elkobozásra való, istentelen újságoknak. Az igazság ugye, csak egyféle; de ha azt az igazságot mindig csak egyféleképpen, változatosan tárgyal hirdetnék, be megfogyatkoznának akkor az igazság hívei!

Ismeritek a fausi káplánról szóló anekdotát? Azt jegyezték fel róla, hogy csak egyetlenegy prédikációja volt neki: A káromkodásról. És tett ilyen akármilyen ünnep vagy alkalom, mindig csak ezt applikálta. Például, ha Péter és Pál napja virradt fel, a jámbor lelkés így kezdte a beszédet: „Ma Péter és Pál napja vagyon. Vajjon föltehetőnek akár Péter apostolról, akár Pátról, hogy ajkai valaha káromkodásra nyíltanak? Fogok ezért beszélni nektek a káromkodásról.” Nagypénteken megemlékezett arról, hogy Krisztus urunkat, mikor keresztre feszítették, a hóhérok káromkodással illették; beszélt tehát a káromkodásról.

Látjátok milyen szigorú kritikus a világ? Pedig lehet, hogy az egyszerű pásztor mindössze kétszer, vagy háromszor prédikált a káromkodásról.

Ugye, szerette hibeim, így fogadtatok, ha én azt mondanám: „fogok pedig ma nektek beszélni a kártyázásról.” Fogadkoztatok, hogy előre elmondhatnátok a sötét képeket, a melyeket festeni fogok a szárnyszegett tehetségekről, bukott nagyságokról, megbomlott családi életéről és egyébéről, a melyeket mind a négyszínű démon, a harminckét fogu rém okozott. Sőt az érdekeltek fel is röffennek: elvégre kinek van beavatkozása abba, hogy ki mi módon és milyen ablakon dobja ki a pénzét?

A fogadkozásban csalódnátok, abban pedig, a mit azonkívül mondotok, igazatok van. Kit lehet arra kötelezni, hogy szellemi szórakozását egyedül a Kölcsey egyesület zsurjain keresse és ne a kártyafülkében? S hogy mért játszanak nagyban, hazárdul? A kinek a kártyajátékban az izgató elem adja meg a szórakozást, annak, hibeim sz áhitatban, hiában tanácsoljátok, hogy fél filléres alapon nyugvó alsóst játszóék. És ha valaki tönkremegy, az magánügy s nem diffamáló cselekmény, a melyért valakit megítélni lehetne. A hazárdjátékban pedig egyedül az állam a hibás, a miért azt tiltja. Mihelyt nem tiltaná, az ördög se játszana makaót vagy nasivasit.

A hazárdjátéknak két fajtája van, a melyek azt a hét fő bűnök közé sorozzák. Ezekről akarok nektek beszélni, hibeim, a kik Szent Piatnik képeit for-

gatjátok Aradon, az elegáns kávéházaktól a rációrtályi odvakig.

Bűn a kártyázás mindig, — de az égi törvénykezés a 92 §-t alkalmazza mindazon esetben, a mikor egyesgyedül a szenvedély vízi rá a bűnöző halandót, vagy az a vágy, hogy kuszált gondolatait egy pontra iekösse. Mert a szenvedélyt, a gondokat szintén az égi intézkedés adja az emberre: ha tehát az a kártyázás forrása lesz, mindenesetre enyhébb megítélés alá esik.

Ellenben nagy véték a hazárdozás: ha ezt csak uri tempó gyanánt, mágnás-majmolásból teszik. Szemere Miklós százezreket nyer és veszít egy este, s „fiatal vérei”, akikhez ő röpiratokat szokott írni, igyekeznek minél jobban megközelíteni az ő arányait. Mivel mincson e'egánsabb dolog, mint ezer forintot veszíteni a az alatt a legnagyobb hidegvérrel szívni az egyiptomi cigarettát: hát ennek az eleganciának gyakorlatára törekednek. A kártyázás nem izgatja őket, sőt egy részük nem is tud kártyázni — már pedig feleim, az a legeslegnagyobb bűn, ha az kártyázik, aki nem tud, — de mégis hazárdozik, kaszinózik és makaózik, mert ezt követeli az ő „társadalmi állása”. S mivel az e'elkelőségnek legmagasabb foka, ha klub-sarkokban, sőt a kávé vagy vendéglős által diszkrétül es előzékenyen filajánlott rejtkehelyeken vesziük az ezeket hát az ilyen alkalmat keresik ki nimbuszuk növelésére.

Azonban a poklok poklára való véték, barátaim, az iparszerűleg üzött blattozás. Az olyan nőnek, aki szerelemből botlik, van mentsége: de annak, akinek ez a keresete, alig. Ilyenek az olyan kártyások, akiknek jövedelmi forrása a zöld posztóval bevont négyszögletes asztalnál nyílik meg. Még akkor is, ha ez nem a kereset tervével történik, hanem öntudatlanul. Mert ha látom, hogy a szerencse engem kérélelhetetlenül ölelget és hogy engem erről a végzetes szerencséről ismernek: nem ülnék le senkivel játszani; mert az egyenesen azt a szándékot jelentené, hogy az illetőnek pénzét el akarom venni. Nem szükség a szerencsét megkorrigálni, hogy az megítélendő dolog legyen; elég, ha valaki üzletnek használja fel.

Azt mondanátok, jámborságaim, ha a szószékel való polemizálás illendő lenne, hogy hol lehet megvonni a határt, amikor a szenvedélyből üzött kártyázás végződik, s ahol a kártya, mint kereset kezdődik? A határt megvonni vajmi nehéz, de amikor valaki nagyon túl, vagy nagyon innét van a határon, azt könnyen és világosan meg lehet látni, s feleim, ti nagyon jól látjátok.

Ezt a két véték kerüljétek. Egyébként, mint hogy a tilalom úgy se használna, azt mondom: fisim, csak makaózatok. Robotos.

A gyermekórház ügye.

(Az elutasított Fehér-kereszt.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, március 12.

Tegnap részletesen ismertettük a Fehér-Kereszt gyermekvédő egyesületnek a városhoz intézett beadványát, amelyben a vásártéren, az állami gyermek-menedékhely közelében kér telket a gyermekórház céljaira.

Aradváros parkbizottsága ma tárgyalta a Fehér-Kereszt egyesület ezen kérelmét és elutasító álláspontra helyezkedett.

Az elutasító határozat megindokolása az egyes bizottsági tagok részéről roppant ellentétes volt ugyan, de abban mindnyájan egyetértettek, hogy a kért telket ne adja át a város.

Instítóris Kálmán polgármester azzal az indokolással javasolta a kérelem elutasítását, hogy olyan kórháznak, amely ragályos betegeket nem vesz fel, nincsen létalapja.

Műlek Lajos szintén elutasítását kérte a

kérelemnek, de már azon az alapon, hogy egy a gyermekmenhely közelében lévő kórház megfertőztetné a gyermekmenhelyet és környékét.

És volt ezen kívül még egy érdekes leleplezés is, a *Varjassy Árpád*, aki egy öregsváb-asszonyrak a gyermekmenhelyen átélte élményeit adta elő. E szerint vannak a menhelyben gyönyörűen berendezett szobák, fürdőszobák, termek, orvosok és apácák, csak éppen — *gyermek nincsenek*.

A parkbizottság mai határozatát előreláthatólag magáévá teszi a tanács is és így a gyermekkórház ügyének hosszú ideig ismét befellegzett — ha ugyan a közgyűlés nem helyezkedik más álláspontra.

A parkbizottság a kérelem elutasítása mellett egyébként azt a határozatot hozta, hogy egy a városon kívül eső, vagy a város határán lévő területet kérjen céljaira a Fehér-Kereszt egyesület és ez esetben kérelme teljesíthető lesz. Alkalmos terület kijelölése céljából azt javasolta a bizottság, hogy a közgyűlés szólítsa fel a Fehér-Kereszt egyesületet a főorvosi hivattal való érintkezésbe lépésre.

A fekete hid kigyulladt.

(Tíz a habok felett.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, március 12

Komoly veszedelemben forgott ma a várba vezető kincstári fahid. A hid, amely a kompon kívül az egyetlen közlekedési eszköz Arad és Uj-Arad között, egy asszony vigyázatlansága következtében kigyulladt, és ha idejekorán észre nem veszik a tüzet, úgy előállhatott volna az az eset, hogy Arad és Uj-Arad között az egész forgalmat kompon és csónakon kellett volna lebonyolítani.

Ez az eset is eklatáns bizonyítéka annak, hogy a vashidak felépítése tovább halasztást nem szenvedhet.

A tüzeset részleteiről alábbi tudósításunk szól:

A várba vezető kincstári hidat ma az elpusztulás komoly veszedelme fenyegette. Hogy a hid nem égett le teljesen, az csak is a katonaság és a hidvámfelügyelő közbelépésének köszönhető.

Ma délelőtt egy ujaradi sváb asszony a hidon egy parázsszal telt serpenyőt vitt át. A hid második és harmadik áterese között egy darab parázs észrevétlenül leesett. Az amugyis korhadt fa a parázstól tüzet fogott. A hidfőnél álló vámszedők nem vették hamarosan észre a tüzet, miután a szél a füstöt a gerendák alatt a vár felé hajtotta.

Pár perc múlva egy arra járó katona észrevette a füstöt és rögtön jelentést tett a tüzről a várban, miután előbb kiáltásával felkeltette a vámfelügyelő figyelmét is. A tűz hírére a vámszedők és a kivonult katonai készenlét rögtön az oltáshoz látván, még idejekorán elfojtották a tüzet. A katonaság odaérkezésekor a tüzet fogott gerenda már lángban állott, de a véletlen szerencse folytán a lángok nem terjedtek tovább.

Az égő gerenda annyira megsérült, hogy a város kénytelen lesz azt ujjal pótolni. A nagyobb baj megakadályozásában a vámszedők derekasan segédkeztek.

A koldusasszony leánya.

(A kevermesei rejtély.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, március 12.

A sok apró-cseprő esemény között, amit a napok áradata felszínre vet, mindig akad valami romantikus, szinte regénybe való dolog. Ha újságírótoltra nem kerülne, észrevétlenül haladna el mellettük a nagyközönség, pedig éppen ezek a romantikus történetek a legjobb tanulságai annak, hogy az élet a maga valóságában hozza a napfényre azokat a dolgokat, a melyekről a világ azt hiszi, hogy csak az írók fantáziájában születtek meg.

Az aradi rendőrséghez Csanád megye alispáni hivatalától ma egy köröző levél érkezett. A szomszédvármegye egy koldusasszonyt keres, akinek a neve nem ismeretes s akít 25 eszten deje, tehát egy negyedszázad előtt láttak utójára *Kevermese*n. Ehhez a körözőlevélhez egy egész kis regény fűződik, amelyet érdekességénél fogva az alábbiakban ismertetünk:

Kevermes községben lakik *Varga István*né özvegyasszony. Mintegy 25 évvel ezelőtt, egy nyári napon koldusasszony vonult át a falun. Az utcán összesett az éhségtől.

Féleves kislányt tartott a karján.

Vargáné megszánta az Istenadtaikat; jól tartotta a koldusasszonyt. Az hálálkodva köszönte a jóságot. Másnap elment azzal, hogy délre visszatér a kis leányért, aki nem az övé. Neve *Mari*.

Hogy hová való, mi a címe, hogy hívják, arra vonatkozólag semmit sem árult el a nő. Akkor reggel csakugyan eltávozott, többet nem látta *Vargáné*.

A leányt felnvelte. Ma már 7 éves asszony, természetesen csak balhiten, mert mint névtelen, nem lehetett megeskettetni. Most azután gólya szállt a ház tájára. A gyermeket elkellene anyakönyveztetni, de nem lehet.

Ezért országosan keresik a koldusasszonyt, ha ugyan a leány származásának titkát a sirba nem vitte, már valahol — az utszélen...

Csend a politikában. Hock elhagyta Bánffy.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, március 12

A politikában teljes szélső uralkodik. A mai nap sem hozott a válságra nézve fontos eseményt és a leglényegesebb, ami történt, az, hogy *Hock János*, *Bánffy Dezső* egyik legelső híve kilépett az újpártból.

Hock Bánffy ellen.

Hock János ma nyílt levelet intézett *Bánffy Dezső* báróhoz, amelyben kifejti, hogy kiegyenlíthetetlen ellentétbe jutván *Bánffy* álláspontjával, kecskeméti választóinak egyhangú jóváhagyásával, kilép az Újpártból és tovább is harcosa lesz az egységes ellenzéknek.

Ellenőrizhetetlen szenzációk.

Ellenzéki politikai körökben ma számos ellenőrizhetetlen hírt korpoltáltak. Az egyik az, hogy *Wekerle Sándor* lemondani szándékosik a közigazgatási bíróság elnöki állásáról. Ugyanezen forrás szerint *Nagy László* szatmári főispánt legközelebb *Szatmár*, *Szilágy* és *Szabolcsvármegye* királyi biztosává nevezik ki. Mindkét hír eddig még nem nyert megerősítést.

Egy fővárosi estilap értesülése szerint *Zichy Aladár* gróf, a néppárt elnöke, el-

határozta, hogy a hadseregben viselt szolgáltonkívüli huszártiszti rangjáról lemond. Híre jár, hogy *Andrássy Gyula* gróf már leköszönt szolgáltonkívüli huszárhadnagyi rangjáról. *Andrássy* az vezérelte eljárásában, hogy ellene azon a címen, hogy a legfelsőbb hadurral szembe helyezkedik, becsületügyi eljárást akarnak indítani.

Későbbi távirat jelenti: *Zichy Aladár* gróf megcáfolja a tisztí rangjának lemondásáról szóló hírt. *Andrássy Gyula* gróf azonban néhány nap előtt tényleg kellő formában bejelentette lemondását huszárhadnagyi rangjáról. Ezzel nem volt szándékában tüntetni, de nem akar tovább a hadsereg kötelékébe tartozni.

Félhivatalosan jelentik, hogy a *Wekerle Sándor* lemondásáról szóló hír alaptalan. *Wekerle* ez ügyben még nem lépett érintkezésbe *Fejérváry Géza* báró miniszterelnökkel.

Tisza válasza Andrássynak.

Tisza István gróf, ki most Geszten tartózkodik, ma válaszolt *Andrássy Gyula*nak legutóbbi nyilatkozatára. *Tisza* elmondja, hogy míg *Szell Kálmán* és *Andrássy* a nagy obstrukció idején a passzív rezisztenciát akarták alkalmazni az obstrukcióval szemben, ő ezt a taktikát elhízázotttnak tartotta. *Khuen* bukása után *Andrássyval* együtt ő is azt mondta a királynak, hogy a közvélemény nyugalmat csak fontos katonai engedelményekkel lehet helyreállítani. Miután a kilences bizottság programjának lényegét a király elfogadta, *Tisza* nem térhetett ki a kabinetalakítás elől.

Debrecen leszerelése.

Debrecenből táviratozzák: *Kovács József* polgármester ma átadta a közgyűlési terem kulcsait. *Vaday* három esendőrel jelent meg a városházán és fölívta a termet őrző hajdút, hogy távozzék. Ez engedett a fölívásnak, mire *Vaday* levette az ajtókon levő pecsétet és bement a terembe. A hangulat teljesen nyugodt.

HIREK.

— *Kossuth Ferenc* betegsége. *Buda-pesti* tudósítónk táviratozza: *Kossuth Ferenc* ismét beteg. Régi csuszaja oly nagy erővel lépett föl, hogy kénytelen volt ma ismét ágyba feküdni.

— A szerdai közgyűlés. Ma adta ki a főjegyző a közgyűlés folytatásos tárgyszorozatát, melyen nagyobbára személyi ügyek szerepelnek. Özvegy dr. *Brück Gyuláné* kegydíj utalványozását kéri, *Bérczy Alajos* városi kamarás pedig — aki több évtizedes szolgálat után most nyugalomba vonul — végkielégítés iránt folyamodik a városhoz. Bizonyára mindkét kérelmet méltányosan fogja elintézni a közgyűlés. Nyugdíjaztatásukért folyamodtak még: *Lohser Alajos* helypénzszedő, *Csáky János* és *Zabán Mihály* rendőrök, míg *Stojanov Mladen* őjjeli ör végkielégítését kéri.

— Függetlenségi városatyák értekezlete. Mint már említettük, a szerdai városi közgyűlés tárgyszorozatára kitűzött ügyek megvitatása céljából a függetlenségi pártból tartozó városatyák kedden délután értekezletet tartanak. Erre vonatkozólag a pártelnökség a következő meghívást teszi közzé:

Meghívás!

Szab. kir. Aradváros törvényhatósági bizottságának a függetlenségi és 40-as pártból

tarozó tagjait meghívja a folyó évi március 13-án a. u. 5 órakor a „Központi Szállóda“ Salacz-utcai földszinti külön sörtermében tartandó értekezletre.

Aradon, 1906. március 12.

A pártelnökség.

— **Ellenzéki szervezkedés.** Az aradmegyei szövetségelt ellenzék vasárnap Ujcentannán folytatta szervezkedését. A népgyűlésen résztvett Károlyi Gyula gróf elnökkel a szövetségelt ellenzék több vezető tagja. A népgyűlés alkalmából Rauchbauer Nándor volt képviselő beszámolót is tartott, s nagy hatással beszélt Steiner Ferenc volt képviselő, temesvári lapszerkesztő. Rándbontás nem volt, de Faragó István világi főszolgabíró nagyobb csendőri készültséggel megjelent, mert híre járt, hogy a szociálisták meg akarják akadályozni a gyűlést.

— **Nagy Sándor beszámolója Földéakon.** Nagy Sándor dr., a nagylaki kerület volt függetlenségi és 48-as párti országgyűlési képviselője, tegnap délután Földéak községben jelent meg beszámolóira. A beszámoló délután 3 órakor a községháza udvarán folyt le, ahova Nagy Sándor Makoról többek kíséretében érkezett meg. Viharos éljenzéssel fogadták s beszámolója, melyben a politikai helyzetet és magatartását ismertette, nagy tetszésre talált, amelynek az óriási udvart színűt megőző közönség számtalanszor adott lelkes éljenzésben kifejezést. Bugyi István pártelnök, ki Nagy Sándort a megérkezésükre lelkes szavakkal fogadta, a beszéd végeztével a közönség közönségének nevében kijelentette, hogy Sándort továbbra is képviselőjüknek tekintik. A községházát mintegy 80 főnyi csendőrség vette körül, beavatkozásra azonban nem volt szükség, a közönség a beszámoló után a legnagyobb rendben oszlott szét.

— **Lengyelországot eladják.** Lembergől táviratozzák: Az ottani Slovo Polski szenzációs hírt közöl állítólag legjobb párisi forrásból. E szerint az orosz kormány már hónapok óta tárgyalást folytat a német kormányval Orosz-Lengyelország egy részének eladása dolgában. A tárgyalások már Wittenek Berlinben tartózkodása alatt kezdődtek és jelenleg már befejezés előtt állanak. Az orosz kormány szándékosan idézi elő Lengyelországban a zavargásokat, hogy az orosz és szláv népek előtt igazolja, miszerint nem tudja e tartományokban a rendet föntartani. Ezzel szemben a lap konstatálja, hogy Oroszország csak azért adja el Lengyelországot, mert az eladási árral pénzügyi viszonyait akarja rendezni.

— **A főgymnázium szabadság-ünnep.** Az aradi kir. főgymnázium Petőfi önképekhözre f. hó 17-én, szombaton délután 5 órakor a Liceum dísztermében szabadság ünnepélyt rendez, a következő műsorral:

1. Megnyitó beszéd, tartja Fekete Ruzsó elnök.
2. Nyitány. Rossini „Semiramis“, előadja az ifjusági zenekar.
3. Március 15. Ünnepi óda, írta és szavalja Adler Izso VIII. o. t.
4. Hubay: Hullámzó Balaton, csárdajelenet, hegedűn előadja Berger Károly III. o. t.
5. Novella. Irta és felolvassa Neuwelt János VIII. o. t.
6. Moszkovszky: As dur keringő, zongorán előadja Burján Géza VI. o. t.
7. Monolog. Előadja Vajda Ferenc VIII. o. t.
8. Hnbay: Hejre kati, csárdajelenet, hegedűn előadja Eisler Géza VI. o. t.
9. Komzák: Szerenad, szövegét szerezte Beszko Jenő főgymn. tanár, vegyeskarra és zenekiszéretre alkalmaszta Unger Mór zenekonzervatóriumi igazgató. Előadja az ifjusági zene és énekkar.
10. Záró beszéd. Tartja Ruzsics Ferenc alelnök.

— **Birtokvásárlás.** Az A. H. értesülése szerint a herceg Ypsilanti-féle nagy kiterjedésű földbirtok gazdát cserélt. A Wittmann János elnöklété alatt álló Délvidéki Földművelők Egye-

sülete (Baueraverein), mely a kisbirtokosok érdekelnek istápolására van hivatva, vette meg a birtokot kilenc millió koronáért, holdanként ezerszázhusz koronáért. A birtokon magyaranyu telepítési és parcellázási akció veszi kezdetét a közeli időben.

— **A pénztározatok köréből.** A Temesvárott székelő Délmagyarországi Leszámitoló Bank igazgatósága Berger Manó aradi kereskedőt, az aradi üzleti élet rekonszenves, becsült tagját, a bank pénztárosává nevezte ki.

— **Felolvasás az aradi Mérnök- és Építészegyletben.** Az Aradi Mérnök- és Építészegyletben vasárnap délután Nagy Béla temesvári kir. mérnök érdekes felolvasást tartott a vöröspataki aranybányászatról és az ezzel kapcsolatos vízellátásról alkotásokról, amelyeket vetített képekkel is bemutatott. A felolvasó saját felvételű képeit a Rozsnyay fivérek készülékén Friedmann Artur gyógyszerész vetítette. A közreműködőket a hallgatóság zajos tapsviharral jutalmazta.

— **Az író-társaság elhalasztott zsurja.** A Kölcsey-egyesület irodalmi szakosztályának e hétre tervezett zsurját más napon tartják meg, mint hirdette volt. A rendezőség teljesen előkészítette már a zsurjt, s Jörg Endre temesvári kir. ügyésztől sürgöny érkezett, melyben tudatja, hogy neje, J. Draskóczy Irma betegsége miatt csak a jövő héten jöhet el. A kiválóan érdekes számra való tekintettel a zsurjt így a rendezőség a jövő hétre halasztotta.

— **Temetés.** Nagy részvét mellett ma délután négy órakor temették el Kabdebó Istvánt, Kabdebó János dr.-nak korán elhunyt fiát. A temetésen negyszámu előkelő közönség jelent meg, köztük Imátió is Kálmán polgármester és az orvos szövetség számos tagja. Az élte virágában elhunyt ifju koporsóját sok díszes koszorú borította.

— **Az ipartestület közgyűlése.** Az aradi ipartestület tegnap délelőttre összehívott rendes évi közgyűlésén a tagok nem jelentek meg határozatképes számban s ezért a közgyűlést jövő vasárnapra halasztották. Akkor, tekintet nélkül a tagok számára, megtartják a gyűlést.

— **Petőfi-szobor Zsigmondháza.** Az új-arad-zsigmondházi jótékonycélu Petőfi-asztaltársaság március hó 15-én este 8 órakor Petőfi-szobor leleplezésével egybekötött hazafias ünnepélyt rendez, melyre a közönséget ezuton is meghívja az asztaltársaság elnöksége.

— **Győzelmes aradi atléták.** A „Toldi“ atléta klub tagja, Téger József, az ösmert könnyű súlyu birkozó a debreceni országos birkozó versenyen a könnyű súlyuak mérkőzésében első győztes lett, legyőzve összes budapesti ellenfeleit. Megnyerte a Waldeck Frigyes gróf által felajánlott remek tiszteletdíjat és ezüst érmét. A „Toldi“ atléta-klub másik, középsúlyu kiküldöttje, Ujlaky Sándor, egy kiváló erejű atléta a porondon megjelenvén, budapesti ellenfeleit mind visszaléptek, Mindkét atléta Nagy Sándor aradi mesterbirkozó tanítványa és jelen szereplésükkel újabb babókkal gyarapították erős együletük eddigi jó nevét.

— **A butorkészítő iparosok szövetségének közgyűlése.** Az aradi butorkészítő iparosok szövetege tegnap délután tartotta első rendes évi közgyűlését Sebesy Ferenc elnöklété alatt. A szép számban megjelent tagok örömmel vették tudomásul a szövetségnek elmúlt évi forgalmáról szóló jelentését. Az alapszabályok módosítása után két igazgatót választottak Janka Mihály és Székely Ferenc üzletvezető személyében. Jód Béla köszönetet mondott az igazgatóság és az üzletvezetőség buzgó működéséért. A közgyűlés után a szövetség tagjai társas-összejövetelre gyűltek össze a Porczán féle vendéglőben, ahol számos feleköszöntő hangzott el.

— **Az aradi sütőiparosok szervezkedése.** Az aradi és Arad-környeki iparosok kedden, e hó 13-án délután 4 órakor az aradi ipartestület tanácskozó termében értekezletet tartanak az országos szervezkedés tárgyában. Az

értekezletre Aradra jön Glasner Arnold budapesti sütőmester, cs. és kir. udvari szállító, a „Sütőiparosok Országos Szövetsége“ nek elnöke, Steiner Gyula és Hirschfeld Jakab alelnökök. Az aradi és vidéki sütőiparosokat az értekezletre ezuton is meghívja: Hoffmann Viktor, a szakcsoport elnöke.

— **Halálozások.** Az abszolútizmus idejében nemes szívvel és áldozatkészséggel nagy szerepet játszott urnó, Vécsey István, született Gyertyánffy Eleonóra Nagybecskereken hetvenegy éves korában meghalt. Az elhunyt urnó az aradi Dániel családdal is rokonságban állott. Torkos Istvánné szül. Bapcsák Irma e hó 12-én életének 42-ik évében elhunyt.

Pfaffinger József e hó 12-én 59 ik évében Aradon elhalálozott.

— **Uj építkezések.** A Boros Bani-téren a tavasszal két új emeletes ház épül: az egyiket Izspravnik Széver dr. ügyvéd, a másikat Hartmann Samu vaskereskedő építetteti.

— **A régi összetételű nyers csukamájolaj értékeit nagyban csökkenti azon körülmény, hogy emésztési zavarokkal és nehézségekkel jár. Ezen nehézségek most le vannak győzve a Scott-féle Emulsió által, mely mész- és natronhypophosphit hozzáadásával készül. A Scott Emulsió egy teljesen tiszta készítmény, mely a híres Scott féle eljárás szerint készül, miáltal a csukamájolaj gyógyító hatása emelkedik.**

— **Szép fogakat** csakis a *Dentolin* fogcreme használata biztosít. Vojtek és Weiszpál. 112

VÁROS ÉS MEGYE.

Aradváros közgyűlése. (Folytatólagos sorrend) 24 Stojanov Mladen ojjeli órnek vegkielégítése iranti kérelme. — 25 Ozv. dr. Brück Gyulane kérelme kegydíj utalványozása iránt. — 26 A tanács jelentése Tauber János alapítványa tárgyaban. — 27. Bérczy Alajos kamarásnak vegkielégítés iranti kérelme. — 28 A tanács jelentése Csáky János rendőrnök nyugdíjaztatása tárgyaban. — 29 U. a. Zabán Mihaly rendőrnök nyugdíjaztatáa iránt. — 30 U. a. Lonser Alajos helypénzszedőnek nyugdíjaztatása iránt. — 31 A tanács jelentése a régi temető parkirozása tárgyaban.

Könnyen elképzelhető,

hogy egy olyan szer, amely a szervezetet új erőforrásokhoz jutattja, azt képessé teszi arra, hogy fenyegetőleg fellépő betegségeknek hathatósan ellent tudjon állni. Ezt legkönnyebben a SCOTT féle EMULSIÓ használata által érhetjük el. — A SCOTT féle EMULSIÓ jó ízű és könnyen emészthető készítmény, mely legfinomabb gyógycsukamájójából készül mész és natron hypophosphitok hozzáadásával. A csukamájolaj az egészséges, izmos hus képződését előmozdítja, míg a hypophosphitok az idegeket edzik és az életerőt fokozzák.

A SCOTT féle EMULSIÓ valódiságának jele a „a hátán nagy csukahalat vivő halasz“ védjegy.

Kapható minden gyógyszerertárban.

Ezen lapra való hivatkozásnál és 75 fillér leveibélyeg beküldése ellenében mintalévvel bármintve szolgál:

Dr. BUDAI EMIL, 3911
„Városi gyógyszerertár“
BUDAPEST, IV., Váci-utca 84/50.

Egy eredeti üveg ára 2 K. 50 f.

Budapesti áru- és értéktőzsde.

— Az Aradi Közlöny távirati tudósítása. —

Budapest, március 12.

Kínálat és vételkudv jó. Elkelt 25,000 métermassa buza 5 fillérrel magasabb áron.

Az árak 100 kilónként számítva:

Zárhat 13 órakor:

Buza 1906. áprillisa	16.66—16.68
Rozs 1906. áprillisa	13.66—13.68
Zab 1906. áprillisa	15.54—15.56
Tengeri 1906. májusra	13.72—13.74
Uj őszi buza 1906-ra	16.54—16.56

Zárhat 6 órakor:

Buza 1906. áprillisa	16.64—16.66
Rozs 1906. áprillisa	13.64—13.66
Zab 1906. áprillisa	15.52—15.54
Tengeri 1906. májusra	13.70—13.72
Uj őszi buza 1906-ra	16.50—16.52

Irányzat csöndes.

NAPIREND.

Március 13. Kedd. Róm. kath. naptár: Nicefor püspök. — Protestáns naptár: Roderig. — Görög keleti nap, tár (február 28.): Vazul. — A nap két 6 óra 20 perckor nyugszik 6 óra — perckor.

Időjárás. A központi meteorológiai-intézetnek Arad ra küldött táviratát szerint, a mai napra a következő időjárás várható: Változás nem várható.

Március 13. A Kőlcsey egyesület irodalmi szakosztályának zsúrja délután 3 órakor (Városház.)

Március 14. Városi közgyűlés délután 4 órakor.

Március 17. Az aradi kir. főgymnasium Petőfi-önkép-zökörének szabadság ünnepe délután 5 órakor (Lyceum.)

Március 18. Godowsky zongoraművész hangversenye délután 5 órakor (Fehér Kereszt.) — Az aradi felsőbb leányiskola színelőadással és szavallatokkal egybekötött ünnepe. — A Kőlcsey-egyesület közgyűlése délelőtt 11 órakor (Városház.) — Az aradi tornaegyesület közgyűlése délelőtt 11 órakor (Városház.)

Március 25. Az aradi ügyvédi kamara közgyűlése délelőtt 10 órakor.

Március 27. A közúti vaspálya és téglagyár részvénytársaság közgyűlése délelőtt 10 $\frac{1}{2}$ órakor.

Főraktár Aradon: Fejér Gyulánál. 2891

Nemzeti Színház.

Bérlet 154. sz.

Páros.

Kedden, 1906. évi március hó 13-án.

Az udvari tanácsos.

Vigjáték 3 felvonásban. Irta: Berczik Árpád.

SZEMÉLYEK:

Kenderessy Várnai Jenő.	Balkay	Faludi K.
Szilás Károly Beregi S.	Weisz	Nyarai A.
Bácskai Gábor Mariházi M.	Izolda	Novák Irén.
Tamády Szathmári A.	Mártha	Kőrössi Juci.
Bezdy Kulcsár L.	Bezdyne	Zalai Margit.

Kezdete este 7 és fél órakor.

CSARNOK.

A kis báróné kalandja.

Irta: Tormay Cécille.

(2)

(Folytatás.)

Az asszony ijedten taszította el őt magától s szédülve tekintett körül. Nem látta senki? Mikor megint Rápoltra nézett, elsötétült egy pillanatra az arca, úgy, mintha valami nagy madár vetette volna le rá röptében az árnyékát.

Elemér ur bűnbánóan hajította le a fejét.

— Elvesztettem az eszemet.

— Azt vettem észre és most menjen innen, nem akarom többé soha látni! — Mikor a kis báróné kimondta az ítéletet, maga is megszeppent tőle... Ezt még sem akarta. Rápolti észrevette a fordulatot. Diadalmas mosolyra billent a szája széle, de hamarosan erőt vett magán, egy sóhajba fojtotta a jókedvét és számító meghatottsággal nézett az asszonyra:

— Megteszem, amit parancsol.

— Menjen, menjen, — mondotta tartóztató pillantással Gina báróné s egyszerre minden átmenet nélkül megsajnálta vezeklő gavallérját. Ugy érezte, nem ő az egyedüli bűnös.

Elemér ur vérszemet kapott:

— Igen, örökre pusztulok az utjából, de előbb egy kegyelmet kérek.

A kis báróné bizalmatlanul vetette fel a fejét.

— Fogadjon még egyszer, mielőtt elutazom. Esküszöm, hogy a kezét sem csókolom meg. A bocsánatát akarom.

— Tudja, hogy elígértem Istványéknak a délutánomat. Csak este jövünk haza.

— Hát akkor este? ...

Az asszony tiltóan rázta meg a fejét. Rápolti felsóhajtott:

— Milyen szívtelen. De ez nem lehet az utolsó szava! Majd később feleljen... Elküldök a válaszáért... Gondolja meg, Istenem, ha sejtené, hányszor ácsorogtam éjjelenként itt a kertajtó előtt, mint valami szerelmes iskolás fiú... Lestem a világot a szobájában és ha az a rácsos ajtó egyszer nyitva maradt volna!... De sosem felejtették el bezárni...

Most a kis báróné mosolyodott el, mintha elrognának s kedvesen fogta meg az Elemér ur kezét:

— Szegény fiú, hisz maga komoly örült, no látja, látja... Ideje, hogy elváltunk.

Rápolti, mikor észrevette, hogy Gina báróné sajnálja őt, meghatottságot érzett saját maga iránt és egy percig komolyan, őszintén boldogtalan volt. Hirtelen lehajolt az asszony kis kezére, aztán mintha megtaszították volna, futni kezdett lefelé a lépcsőn.

A báróné szorongva nézett utána s olyan formán érezte magát, mint a kis leányok a zárdában, mikor elmentek a vasárnapi vendégek és egyheti biztos unalom áll előttük. Kedve kerekedett, hogy visszahívja Rápoltit, de már későn volt. Szalmakalapja épp akkor tűnt el a bokrok mögött. Magadóan sóhajtott fel, megint elővette a regényt s bár most nagyon lassan forgatta, épp olyan keveset értett belőle, mint az előbb.

Az Istványék jachtja ezalatt gyorsan közlekedett a parthoz. Gina báróné félredobta a könyvet s bement a szobába, hogy felelje a kalapját. Az írósztal előtt megállt, egy távirat feküdt rajta. Szórakozottan vette a kezébe s csak mialatt felszakította, támadt az a gondolat, hogy talán a férjétől lehet. Ünneplés hangulat szállta meg:

— A Gondviselés intése! — de olvasás közben egyszerre fejébe szállt a vér, szemét elfutotta a könyv, s aztán minden ünneplés nélkül vágta a földöz a „Gondviselés intését”.

— Dolga van? ... Ne várjam? ... Jól mulassak? ... No megálljon!

A háta mögött nyílt az ajtó. Az Inas egy levelet hozott be.

— A Rápolti uraság legénye hozta, választ vár.

Gina báróné összeszedte magát, nyugodt arcot vágott és kiküldte az inast. Aztán sebtében átfutotta az irást, úgy is tudta, mi áll benne.

— Eppen jókor jött! — előkapott egy levélpapírost és azzal az érzéssel, mintha a férje táviratára válaszolna, megírta Rápoltnak a feleletet:

„Azt a rácsos kaput olykor mégis elfelejtik becsukni!... Nem folytathatta tovább. A verandán lépteket hallott s a nyitott ajtón át hargok hatoltak be hozzá. Alig volt annyi ideje, hogy a nedves irást az itatóspapírosra fordítsa s becsapja felette az írómappát, mikor megjelent a küszöbön az egész zajongó Istvány-had. Elleptek a szobát az asszonytól bélelt ruhák és édesvízi tengerészek és Gina báróné egyszerre szörnyű nevelésének találta őket. — Igaza volt Rápoltnak! — szokatlan melegséggel gondolt rá. Szerette volna őt maga mellett tudni, vagy legalább is elküldeni neki azt a levelet.

Istvány Tinka ezalatt cigarettára gyújtott és felült az asztalra, a vőlegénye cukorkákat evett és a karperecét pergette, az öreg Istvány a jachtjáról beszélt, a felesége pedig legyezte magát és a melegről panaszkodott.

Gina csengetett, hogy vizet hozzanak neki.

Az Inas bejött és alázatosan jelentette:

— Az a legény még mindig vár a választásra!

— Vizet hozzon, — parancsolta boszusan a kis báróné s idegesen lépett az írósztalhoz.

(Folytatása következik.)

NYILTÉR.*

Limbeck János

első magy. kir. szab. ércokoporsó-gyára és temetésrendező intézetéből.

Arad, színház-épület. Városi és megyei telefon: 93.

Torkos István a maga, úgy az alulírottak nevében mélyen megrendült szívvel jelenti felejtethetetlen nejeinek, illetve testvér, sógornő és rokon

TORKOS ISTVÁNNÉ

szül. Rapcsák Irmának

f. évi március hó 12-én, d. e. $\frac{1}{4}$ 9 órakor életének 42 ik s boldog házasságának 26 ik évében, hosszas és súlyos szenvedés után történt gyászos elhunytát.

A drága halott hült tetemei március 13-án, d. u. $\frac{1}{2}$ 2 órakor fognak Kápolna-utca 13. sz. alatti házban a róm. kath. szertartás szerint beszenteltetni és március 14-én Orosházán a családi sírboltban örök nyugalomra tétetni.

Az örök fényesség virasszon a kedves halott felett!

Arad, 1906. március 12.

Dr. Rapcsák Emil,
Rapcsák Gyula,

Dr. Rapcsák Lajos,
Rapcsák József,
fivérei

Dr. Rapcsák Emilné-
Ringelhám Margit,
Dr. Rapcsák Lajosné-
Schönfeld Vilma,
Rapcsák Gyuláné-
Medveczky Mariska,
Rapcsák Józsefné,
Torkos Amália,

Torkos László és neje
Hódy Piroksa,
Torkos Vilma és férje
Mikolay Lajos,
Torkos Ilona és férje,
Busák József,
Torkos Kálmán és neje,
Sulyok Ida,
sógor és sógornői.

Özv. Pfaffinger Józsefné szül. Kaloerth Katalin a maga s az alulírott számos rokon, ismerős és jóbarát nevében mélyen megtört szívvel jelenti a felejtethetetlen jó férj, édes atya, após, nagyatya, sógor, rokon és jóbarát

Pfaffinger Józsefnek

1906. évi március hó 12-én hajnali 3 órakor életének 53-ik s boldog házasságának 35 ik évében történt gyászos elhunytát.

A boldogultnak földi maradványait március hó 18-án délután 3 órakor fognak Erdélyi-ut 3-ik számú saját házából a helybeli felső temetőben örök nyugalomra helyeztetni.

Az engesztelő gyászmeisződés az elhunytak lelki üdvéért március hó 15-én d. e. fél 8 órakor fog a helybeli Iő. Minorita atyák szentegyházában az egek Urának bemutatni.

Arad, 1906. március 12.

Nyugodjék csendesen!

Pfaffinger Jusztli férj.
Váralyay Jánosné,
Pfaffinger Berta férj.
Kiss Zoltánné,
Pfaffinger Emma férj.
Pálmay Róbertné,
Pfaffinger József,
gyermekel.

Váralyay János,
Kiss Zoltán,
Pálmay Róbert,
vejei.
Váralyay Jánoska,
Kiss Zoltika,
Pálmay Rórika,
unokái.

Csutak Károly és fia temetés- és rendező intézet. Entreprise des pompes funébrés. Szt.-Margit részvényt. Aradon. Telefon: nappali 137, éjjeli 339. Éjjeli szolgálat.

Angol női
costüm kelmék

csak a kizárólagos
posztógyári raktárban
kaphatók.

Leichner és Fleischer

Arad, Szabadság-tér 17.

Telefon szám 475.

Tisztelettel tudomására hozom mélyen tisztelt helybeli és vidéki vevőimnek, hogy az aradi hölgyek kényes ízlését kielégítendő 14 napra

Párisba utazom

és f. hó 17 én a legdivatosabb új-
donságokat hozom magammal.

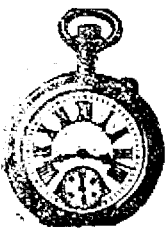
A télen át saját műhelyemben k-szült ernyők olcsóbban, mint bárhol beszerezhetők.

Ernyő javításokat elfogadok.

Nassan R.

nap és esőernyő készítő

Arad, Szabadság tér 18. Rosenblüh H. és Társa cég mellett.

Nekem már

nem kell reklam.

Mert mindenki tudja, hogy

SZILÁGYI MÁRTON

művész

a m. kir. Államvasutak szállítójánál s színház oldala mellett

minden órajavítás csak 90 kr.

Óraüveg 10 kr. mutató 5 kr.

Egy ébresztő-óra frt 1.40.

Raktáron mindennemű zseb- és faltórák bámulatos olcsó árak mellett, a színház oldala mellett.

Ingá, vagy bármilyen nemű fali óráért hához küldök és pontosan megcsinálva haza szállítom. Csak egy levelezőlapot tessék írni.

3706—1906 kh.

Hirdetmény.

Az ásványolajak szállítása és tartása tárgyában kiadott 112771/IIIc—1905. számú Belügyministeri rendelet életbeléptetési ideje, mely f. évi március hó 1-én állapított meg, a f. évi február hó 25-én kelt 1906/1906—III c. számú Belügyministeri rendelettel a további intézkedésig felfüggesztve lett.

Arad, 1906. évi március hó 9-én.

Sariot,
főkapitány.

Kerestetik detail faüzletbe

egy

fiatal ember

ki hasonló üzletben pár évi gyakorlattal bír

SINGER GYULA

lakereskedőnél. 795

210—1906. sz. 382/2.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cikk 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az aradi kir. járásbíróóság 1906. V. 382/2. számú végzése által íj. Hamza Miska végrehajtató javára, Korbuly Lajos ellen 90 kor. tőke és járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság felülfoglalt és 912 koronára becsült butorokból azo ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a helyszínén, vagyis Lőkősháza Kutasi pusztán (Korbuly-tanya) leendő eszközlésére 1906 évi március hó 17. napjának délután 10 órája natáridőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly

megjegyzésekkel értesítik meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. § a értelmében a legtöbbet ígertnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. czikk 108 § ában megállapított föltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Arad, 1906. évi március hó 8. napján.

Török Dónes,
bir. végrehajtó.

824

Mandl Ferencz

érczfényező és mázó

Aradon, Boczkó-utca 11. sz.

Elvállal minden e szakmába vágó munkát, ugymint: fürdőkádakat, fürdőszobákat, vasbutorokat, fűbutorokat, vízkannákat, tálcákat, kályhavédőket, fagyasztókat, aranyozásokat, márványozást és függőlámpák bronzírozását, majolika festészetet fára, érczre, diszes kivitelben; fiodarozásokat minden színben a legszeccsesszűsobb kivitelben **olcsó árak és pontos kiszolgálás mellett.**

Fényező és mázótanuló felvétetik.

ajtiszta

szőlőoltványokat,

gyökeres fás oltványokat, a legjobb bor és csemegefajokból ajánl megvételre

Hámory-gazdaság.

Bővebb felvilágosítás nyerhető:

Arad, Deák Ferenc-utca 3 sz. Telefon 229.

Esztergályos-műhely

áthelyezés.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy

esztergályos-műhelyemet

megnagyobbítva

Karolina-utca 3. sz. a. helyeztem.

Elvállalok minden az esztergályos szakmába vágó új és javítási munkákat jutányos árak, pontos és gyors kivitelben.

Hordó-csapokat minden nagyságban raktáron tartok.

Szives támogatást kérve, vagyok kiváló tisztelettel:

Rossu Miklós,

esztergályos

Aradon, Karolina-utca 3.

Legjobb minőségű box és chevronaux krémek kaphatók.

A nagyérdemű közönség saját érdekében!

Mielőtt kész cipőt vásárolna, nézze meg, hogy van-e mintaczipőszetemben elsőrendű anyagból készült visszamaradt cipő? vagy tessék mérték után rendelni.

Rendelések 24 óra alatt elkészíttetnek.

Általánosan elismert tény, hogy czipőim formásak és tartósak.

Tisztelettel 762

Seelinger M. Andor

uri és női mintaczipőszete

Arad, Szabadság-tér 4. szám.

Orthopäde győgyczipőknél nagy sikerű eredmények.

Városi és megyei telefon 115 szám

Nem látta még?

Hegedüs Ármin

rőls- és női-divat áruházát?

Okvetlen fáradjon el oda, mielőtt tavaszi szükségletét fedezné, óriási választékban lehet ott ruhaszövetet, vásznat, schifont és mindenféle rövidarut vásárolni.

Tulkövetelés kizárva! ——— Szolid, olcsó árak! ——— Kérem kirakataim figyelmes megltekintését!

Tisztelettel: **HEGEDÜS ÁRMIN.**

Figyeljünk a kékre festett kirakatra!

HEGEDÜS ÁRMIN
ARAD,
SZABADSÁG-TÉR 17. SZ.
A vértanu szoborral szemben.
Dr. Schwartz-ház.

Kérem a czéget nem össze-
téveszteni!

Uraságoktól

használt nyári és téli férfi-ruhákat,
utazó bundákat, háló, ebédlő- és más
butorokat a legmagasabb áron veszek
és eladok rendkívüli olcsó árak
mellett Kivánatra h. zhoz is megyek.
Frack öltönyök kölosöndij mellett kaphatók.

ROTH A.

Aradon, Asztalos Sándor utca 5. sz.
az „Arany ABC” mellett. 281

Kérem a czéget nem össze-
téveszteni!

Mielőtt

kávét vásárolna,

kérem tegyen egy próbavásárlást a
híressé vált

Palermo pörkölt kávéból,

amely úgy tejes, mint fekete kávé-
nak valami fenomenális finom, íze,
aromája páratlan, az idegekre nem
ártalmas, szapora és igen kiadó.
Hetenként kétszer friss pörkölés;
eredeti ¼ és ½ kilós csomagolás-
ban csakis egyedül

Dürr Gusztáv

fúszerkereskedésében kapható
a városházzal szemben.

Értéktelen utánzatoktól óvakodni;
minden csomag cegem nevével és
ó. ompecsétemmel van ellátva. 195

Ügyes

segédet

keresünk, ki a

kirakatrendezésben

teljes 796

jártassággal bír.

Rosenblüh H. és Társa.

Czukorrépa

takarmányozásra, nagyobb
mennyiségben míg a kész-
let tart, akár waggonon-
kint Kurtics állomáson,
akár kisebb mennyiségben
a helyszínén Iratoson hid-
mérlegelve,

eladó.

Bővebbet 154

Hámory gazdaság

Arad,

Telephon 229.

Ajánlok:

Vasaláshoz mosóintézeteknek, ma-
gánfeleknek, kovácsoknak, lakato-
soknak

Lakások, irodák és műhelyek fűté-
sére, csépléshez és szán-
táshoz, lokomobilok és gőzkazánok
fűtésére

pormentes BÜKKFA-SZÉN-et

szalon fűtő KÖSZEN-et

és
ILONA szalon BRIKETT-et.

Helyben házhoz vagy a vasuti állomásra szállítva.

Altman Ede

fűszer- és vegyesáru-üzlet sóóriós, motorhajlással 267

Wesselényi- és Kiss Ernő-utcák sarkán,

Telefon szám 46.

Sok millió előkelő
urhölgy használja a
világhírű

Földes-féle

Margit-Cremet,

mely zirtalan, ártalmatlan s rögtön szépít.

A Földes-féle MARGIT-CREME gyorsan és biztosan ható
ártalmatlan zser szeplők, májfoltok, bőrtakák, patta-
nások, kiütések s mindennemű bőrbaj ellen. A világ
legelőkelőbb nőiyei használják és elragadtatással beszélnek an-
nak páratlan és csodás hatásáról. Egy tégejy elhasználása után
erről mindenki meg fog győződni.

Készíti:

Földes Kelemen gyógyszerész Aradon.

Főraktár: 3881

Török József gyógyszerésznél Budapesten.

Kapható a világ minden nagyobb gyógyszerésztárában.

A hölgyek legszebb díszé

a fehér és tiszta arczbőr,

ezt elérhetjük a bámulatos, csodás hatásától hírnöves

Hajós-féle

ARADI IBOLYA-CRÉME

használata által.

Szeplő, májfolt, bibiros,

vagy vörösséget és mindennemű szeszitattanságot
egy csapásra megszüntet.

Ára 1 korona, dupla tégej 2 korona.

Ibolya-crème szappan 70 fill. Ibolya-hőlgypor fe-
hér, rózsá vagy krém színben doboza 1 K. 20 f.
Ibolya-tej (Eau de Violette de Hajós) 1 korona.

Óvakodjunk utánzatoktól!

A bevásárlásnál csakis Hajós-féle Aradi
készítményeket tessek kérni és elfogadni.

Kapható a feltalálónál:

Hajós Arpád

gyógyszertárában 3861

Arad, Andrassy-tér 22. sz., a megyeházzal szemben.

továbbá Földes Kelemen, Kossuth Pál, Ring Lajos, Vojtek Kálmán győg-
szerész uraknál és Vojtek és Welsz droguerájában.

Tégla, Cserép

legkedvezőbben kapható

Pollak Sándor

körkamenze téglagyárában

Mikalakán, a Radnai-ut végén.

Városi telefon 206-255.

Gyári " 515.

Rendelések felvételnek Karolina u.
7. sz. irodámban, vagy Rákóczy u.
28. sz. lakásomon. A téglát vám
és fuvarmentesen saját igáimmal
házhoz szállítom. — A gyárba sa-
ját új műutam vezet. 84

Könyvkötészetünkben
egy ügyes fiu
tanulónak
felvétetik.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

M. kir. szabadalmazott

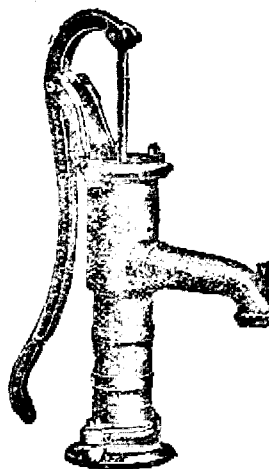
Borszivattyuk

és hozzá való legjobb minőségű
gummi csövek legolcsóbb gyári
árakon.

A szivattyu hengerből a bor utolsó
cseppig kifolyik, a szőlő magvak
héjak és egyéb tisztatlanságok
szonnal továbbittatnak, ezáltal a sziv-
vattyu nem romlik és a bort nem
ronthatja, a gépezet jó működés-
séért 8 évi jótállás, ingyen javítás.

Tüzi fecskendő

Golyó szelepekkel. Közé-
geknek legalkalmasabb,
mert homokos és sáros víz hasz-
nátalanál sem tagadják meg a
szolgálat t. — a gép jó működés-
séért 8 évi jótállás (ingyen javítás),
hozzá való országos egységes csá-
varok és a legjobb minőségű be-
ül gummirozott kender-csövek a
legolcsóbb árban.

Kutak

a hozzávaló
csövekkel

olcsóbbak és
jobbak, mint
bármely bel-
vagy külföldi
gyárban.

Hönig Otto

m. királyi szabadalmazott tüzi fecskendő
és szivattyu készítő. 274

Arad, Rákóczi-utca 27. sz.

Egy borprés eladó.

Az aradi és csanádi egyesült vasutak motor-menetrendje, érvényes 1906. márczius 1-től.

Arad. Table with columns: Állomások, H. M. V. 25*, Gyors M. H. M. V. H. M. V. H. M. V., I. III., I. II., I. III., d. e., regg., d. u.

Szeged. Table with columns: H. M. V. 15, Gyors M. H. M. V. H. M. V. H. M. V., I. III., I. II., I. III., I. III., d. e., d. u., este

Arad-Uj-Szt-Anna-Kétegyháza. Table with columns: Állomások, Helyi motor v. 320, 322, V. v. 314, reggel, d. u., este

Szeged. Table with columns: Állomások, H. M. V. 16, H. M. V. 24*, V. V. H. M. V. H. M. V., I. III., I. III., I. III., éjjel, regg., d. u.

Arad. Table with columns: H. M. V. 12, H. M. V. 12a, Gyors M. H. M. V. H. M. V. H. M. V., I. III., I. III., I. III., I. III., d. e., d. u., este

Arad-Brád. Table with columns: Állomások, Személy. 102, 104, V. v. 112, 145, Helyi motor v. 120, 123, reg. d. u., d. e., d. u.

11. Borossebes-Buttyin-Menyházafürdő. Table with columns: Állomások, Helyi motorv. 602, 604, 606, reggel, d. e., d. u.

Mezőhegyes-Kétegyháza. Table with columns: Állomások, H. M. V. 211, V. V. H. M. V. V. V. H. M. V., I. III., I. III., I. III., I. III., d. e., d. e., d. u., este

Brád-Arad. Table with columns: Állomások, Személy. 102, 103, V. v. 111, 145, Helyi motor v. 121, 123, d. u., éjjel, regg.

Menyházafürdő-Borossebes-Buttyin. Table with columns: Állomások, Helyi motorv. 601, 603, 605, reggel, d. u., este

Kétegyháza-Mezőhegyes. Table with columns: Állomások, H. M. V. 210, V. V. H. M. V. V. V. H. M. V., I. III., I. III., I. III., I. III., regg., regg., d. e., d. u., este

Borosjenő-Csermő. Table with columns: Állomások, Vegyes v. 412, 414, I. II., III. o., d. e., este

Csermő-Borosjenő. Table with columns: Állomások, Vegyes v. 411, 413, I. II., III. o., reggel, d. u.

APRÓ HIRDETÉSEK.

AKINEK

ismeretiség híján

házaslátra,
kevelőre,
üzletvesztőre,
kényvelőre,
segédre,
tápánra,
gazdatisztra,
kulcsára,
vincsellőre,
kertészre,kulcsárnőre,
gazdasszonyra,
szakácsnőre,
szobaleányra,
házi- vagy
irodászolgára,
pénzbeszedőre,
házmesterre,
stb.-re
van szüksége

AKI

eladni kíván

bortort,
szagorát,
bori,
gyümölcsöt,
gabonát,üzletet,
műhelyt,
lakást stb.;
vagy

AKI

bérbeadni kíván

éjszakai,
kassza
választási-
lelet,halászatot,
telket,
kocsit,
lovat,

AKI

szárazakat vétel vagy bérbevételei esél-
jából keresi;

AKI

valamely állást betölteni kíván: legbizto-
sabbban értesítse, ha az

„ARADI KÖZLÖNY“

kis hirdetései
rovatait használja.

Eladó

saját termésű és saját főzésű finom
10 hliter seprőpálinka és 8 hliter
törkölypálinka. — Bozgan Sándor
szőlőbirtokos Mondorlak, u. p.
Glogovác. 786

Hels Victor

törvényszékiileg bejegyzett és az
egész országban bevezetett **hitel-
tudósító** irodája Aradon, Tó-
köly-tér 6. sz., Frik-ház. Alapít-
tatott 1898 221

Szavaltok márczius 15-ikére

a Kovács—Maurer-féle iskolai sza-
való könyvben. — Ára bérmentes
küldéssel (pénzt előre beküldve 50
fillér.) Ingusz I. és Fia könyvkeres-
kedésében, Arad. 235

Nagymennyiségű maculatura

eladó a kiadóhivatalban.

Szalonna,

74, zsír 80, friss sertés hus 72,
füstölt hus 70, füstölt sonka 90,
füstölt kolbász 90, friss kolbász
76, paprikás szalonna 78, szalámi
1.65, swartli 70, friss tapertő 68.
Rózsa paprika 1.20. 50 klggrammon-
ként bérmentve szállít Garai Ké-
roly Arad. Árpád-tér 4 szám. 781

Jóforgalmu szatócüzlet

Teleky-utca 25. szám alatt el-
adó. 730

Egy rövid zongora

eladó Neumann Antalnál, Deák Fe-
rencz-utca 36. sz. alatt. 793

Keresek

április 1 jére egy csinosan butoro-
zott szobát. Megkeresések „Tisz-
taság” jelige alatt a főpostára ké-
retnek. 834

Aradmegye,

Paulis községben 515 h. szám alatt
fekvő ház 2000 □ öl telekkel és
a hegyen szőlőkerttel együtt azon-
nal eladó. Bővebbet a kiadóhiva-
talban. 825

Egy helybeli

részletüzlet részére kerestetik azon-
nali belépésre egy megbízható ügy-
nök fix fizetés mellett. Ajánlatokat
„Ügynök” jelige alatt a kiadóhiva-
tal továbbít. 830

Üzleti könyvek

és irodalmi cikkek elsőrendű minő-
ségben igen olcsó árakon kapha-
tók Kerpel Izsó könyv- és papirke-
reskedésében, Aradon. 264

Kerestetik

pinczester és pinczelegény egy
nagyobb bor, sör és szeszes ital-
üzletbe. Sajátkezűleg irt ajánlatok
bizonyítványok másolataival és fi-
zetési igények megjelölésével cím-
zendők: X. Postafiók Arad, Post-
res'ant. 832

Hirdetmény.

Arad sz. kir. város tanácsa ré-
széről ezennel közülré tétetik, hogy
a f. évi tavaszi országos vásár
márczius hó 30-án kezdődik s öt
napon át, azaz 1906. évi április hó
3-ig bezárólag tart.Szarvasmarha, ló és sertés szál-
litása szabad.Arad, 1906. évi márczius hó
7-én.

A városi tanács.

Pályázati hirdetmény.

A „Petrozsényi takarékpénztár részvénytársaság”

Petrozsény

gyakornoki állásra

pályázatot hirdet. Kezdő fizetés évi 720 korona és alapsza-
bályszerű jutalék.Felső kereskedelmi iskolai érettséget, valamint az eddigi
működést igazoló okmányokkal ellátott pályázati kérvények
1906. évi márczius hó 31-ig nyújtandók be.

Az állás legkésőbb f. év április hó 15-én elfoglalandó.

Román nyelvben jártasak előnyben részesülnek.

821

Az igazgatóság.

Jegygyűrűk!

és mindennemű ékszerek 14
karatos anyából és finom
ezüsből, ugyszintén arany,
ezüst, orosz tulaezüst és min-
dennemű fém és inga, fa'l,
ébredő órák rendkívül nagy
választékban, olcsó árak mellett
kaphatók

IGAZ SÁNDOR

mű-órás és ékszerész-nél

Arad, Szabadság-tér.

Simonyi-utca sarkán,
régli színház épület. 232Azonnali
felvételre
kerestetik
egy megfelelő gyakorlattal bíró
irodászolga.Nős egyének, kik a magyar
és német nyelvet szóban és
írásban bírják, kérvényüket
azonnal adják be. 797Czukorgyári Igazgatóság
Mezőhegyes.

Schveffer és Vörös

virágkereskedésük

Aradon, Minorita-palota.

Elfogad a legjutányosabb árakban

koszoru, csokor

és egyéb

virág-diszítéseiteket.

Parkirozásokra tervvel és költ-
ségvetéssel díjmentesen szol-
gálunk. 645

Schweitzli himzés maradékok félárban, ezérna és pamutvászon maradékok!

Ujdonságok már érkeztek!

Costümökre, fekete, divatszínű és
angol kelmek!Pompás mintájú blous selymek és
blous kelmek!

Rosenblüh H. és Társa.

Kirakataink árjegyzékei tájékozást nyújtanak, miért is azok megtekintését kérjük.

Schweitzli himzés maradékok félárban, ezérna és pamutvászon maradékok!